T. C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

İşletme Anabilim Dalı

IRAK BABİL BELEDİYELERİNDE MÜDÜRLÜĞÜNDE STRATEJİK PLANLAMA ALGISININ SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMAYA ETKİSİ

Yüksek Lisans Tezi

Safa ALMUTAR

Danışman
Dr. Öğr. Üyesi Özge TURHAN

İstanbul - 2024

TEZ TANITIM FORMU

YAZAR ADI SOYADI	**:**	Safa ALMUTAR
TEZİN DİLİ	**:**	Türkçe
TEZİN ADI	**:**	Irak Babil Belediyeler Müdürlüğünde Stratejik Planlama Algısının Sürdürülebilir Kalkınmaya Etkisi
ENSTİTÜ	**:**	İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
ANABİLİM DALI	**:**	İşletme
TEZİN TÜRÜ	**:**	Yüksek Lisans
TEZİN TARİHİ	**:**	15.01.2024
SAYFA SAYISI	**:**	82
TEZ DANIŞMANLARI	**:**	Dr. Öğr. Üyesi Özge TURHAN
DİZİN TERİMLERİ	**:**	Stratejik planlama, sürdürülebilir kalkınma, ekonomik kalkınma, sosyal kalkınma, çevresel kalkınma
TÜRKÇE ÖZET	**:**	Bu çalışma, sürdürülebilir kalkınmanın çeşitli sosyal, çevresel ve ekonomik boyutlarına ve stratejik planlamanın etkisine (kurumsal gelişim (ID), güvensizlik (GU), verimlilik (VE), etkinlik (ET) ve esneklik (DI)) ışık tutmayı amaçlamaktadır.
DAĞITIM LİSTESİ	**:**	1. İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsüne 2. YÖK Ulusal Tez Merkezine

İmzasI

Safa ALMUTAR

T. C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

İşletme Anabilim Dalı

IRAK BABİL BELEDİYELERİNDE MÜDÜRLÜĞÜNDE STRATEJİK PLANLAMA ALGISININ SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMAYA ETKİSİ

Yüksek Lisans Tezi

Safa ALMUTAR

Danışman

Dr. Öğr. Üyesi Özge TURHAN

İstanbul – 2024

BEYAN

Bu tezin hazırlanmasında bilimsel ahlak kurallarına uyulduğu, başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunulduğu, kullanılan verilerde herhangi tahrifat yapılmadığını, tezin herhangi bir kısmının bu üniversite veya başka bir üniversitedeki başka bir tez/dönem projesi olaraksunulmadığını beyan ederim.

Safa ALMUTAR
.../.../2024

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Safa Mohammed Khudhair ALMUTAR'ın **Irak Babil Belediyeler Müdürlüğünde Stratejik Planlama Algısının Sürdürülebilir Kalkınmaya Etkisi** adlı tez çalışması, jürimiz tarafından İşletme Anabilim dalında YÜKSEK LİSANS tezi olarak kabul edilmiştir.

İmza

Başkan _____

Prof.Dr.Sezer Cihan KESKEN

İmza

Üye _____

Dr.Öğr.Üyesi.Özge TURHAN

(Danışman)

İmza

Üye _____

Dr.Öğr.Üyesi. Andaç TOKSOY

İmza

ONAY

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

... / .../ 2024

İmzası

Prof.Dr.İzzet GÜMÜŞ

Enstitü Müdürü

ÖZET

Bu çalışma, sürdürülebilir kalkınmanın çeşitli sosyal, çevresel ve ekonomik boyutlarına ve stratejik planlamanın etkisine (kurumsal gelişim (ID), güvensizlik (GU), verimlilik (VE), etkinlik (ET) ve esneklik (DI)) ışık tutmayı amaçladı. Irak'ın Babil Belediyesi'nde Babil Belediyesi çalışanlarına manuel olarak anket dağıtılarak çalışma yürütülmüş ve elde edilen anketlerden 221 adet anket elde edilmiştir. çeşitli boyutlarıyla stratejik planlama ile kalkınma, sürdürülebilir ekonomik, sosyal ve çevresel arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu göstermiştir.

Sonuçlar ayrıca stratejik planlamanın sosyal, çevresel ve ekonomik boyutlar üzerindeki etkisi arasında pozitif, istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu gösterdi. Sonuçlar, stratejik planlamanın sürdürülebilir kalkınmanın ekonomik boyutu üzerindeki etkisinin, sürdürülebilir kalkınmanın sosyal ve çevresel boyutu üzerindeki etkisinden daha büyük olduğunu gösterdi. Bunun pek çok nedeni var, en önemlisi Irak'ta ekonomik planlamanın rolünün uzun yıllardır ihmal edilmesi ve sosyal ve çevresel boyutları etkileyen kültürel faktörlerin varlığı. Ekonomik boyutlara odaklanmak ve reform programları aracılığıyla sürdürülebilir ekonomik kalkınmayı sağlamak için bu çalışma gerçekleştirilmiştir.

Bu çalışmanın sonuçları diğer birçok çalışmayla tutarlıdır (Albrechts, Balducci, Hillier, 2017; Teixeira, Boda, 2019; Jerzy, Ciaian, Di Marcantonio, 2019).

Çalışma, Irak'ın Babil bölgesi gibi belirli bölgelerde ekonomik, sosyal ve çevresel büyümenin desteklenmesini sağlamak için etkili stratejik planlamanın gerekli olduğu sonucuna varmıştır. Bu nedenle stratejik planlamanın uygulanma süreci oldukça karmaşık ve çok unsurludur; Bu, uygulama sürecine çok sayıda uzmanın katılımını ve aynı zamanda stratejik planlama hazırlığında kapsamlı bir analiz taahhüdünü gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Stratejik planlama, sürdürülebilir kalkınma, ekonomik kalkınma, sosyal kalkınma, çevresel kalkınma

SUMMARY

This study aimed to shed light on the various social, environmental and economic dimensions of sustainable development and the impact of strategic planning (institutional development (ID), insecurity (GU), efficiency (VE), effectiveness (ET) and resilience (DI)). The study was conducted by manually distributing surveys to Babil Municipality employees in Babil Municipality, Iraq, and 221 surveys were obtained from the surveys. It showed that there is a statistically significant relationship between strategic planning and development, sustainable economic, social and environmental in its various dimensions.

The results also showed a positive, statistically significant relationship between the impact of strategic planning on social, environmental and economic dimensions. The results showed that the impact of strategic planning on the economic dimension of sustainable development is greater than its impact on the social and environmental dimension of sustainable development. There are many reasons for this, the most important being the neglect of the role of economic planning in Iraq for many years and the existence of cultural factors affecting social and environmental dimensions. We work to focus on economic aspects and achieve sustainable economic development through reform programs.

The results of this study are consistent with many other studies (Albrechts, Balducci, Hillier, 2017; Teixeira, Boda, 2019; Jerzy, Ciaian, Di Marcantonio, 2019).

The study concluded that effective strategic planning is necessary to ensure that economic, social and environmental growth is supported in certain regions, such as the Babylon region of Iraq. Therefore, the implementation process of strategic planning is quite complex and multi-factorial; This requires the involvement of a large number of experts in the implementation process, as well as a commitment to comprehensive analysis in preparation for strategic planning.

Keywords: Strategic planning, sustainable development, economic development, social development, environmental development.

İÇİNDEKİLER

ÖZET ..... **i**

SUMMARY ..... **ii**

İÇİNDEKİLER ..... **iii**

TABLOLAR LİSTESİ ..... **vi**

ŞEKİLLER LİSTESİ ..... **vii**

GIRIŞ **1**

BIRINCI BÖLÜM

ÇALIŞMANIN GENEL ÇERÇEVESI

1.1. Çalışma Problemi 2

1.2. Çalışmanın Amacı 3

1.3. Çalışmanın Önemi 3

1.4. Çalışma Organizasyonu 3

1.5. Çalışma Değişkenleri 4

1.6. Çalışma Hipotezleri 6

1.7. Çalışma Metodolojisi 7

İKİNCİ BÖLÜM

STRATEJİK PLANLAMA

2.1. Planlama Kavramı 8

2.3. Stratejik Planlama Kavramı 11

2.4. Stratejik Planlama Oluşturma 13

2.4.1.Stratejik planlama sürecini başlatmak ve üzerinde anlaşmaya varmak 14

2.4.2. Örgütsel yetkinin açıklığa kavuşturulması 15

2.4.3. Etkili bir vizyon oluşturmak 16

2.4.4. Etkili bir ifade oluşturmak 17

2.4.5 Ortamın değerlendirilmesi ve taranması 18

2.4.6.Stratejik sorunların tespiti 20
2.4.7.Çalışan katılımı 21
2.4.8.İzleme, değerlendirme ve kontrol 21
2.4.9.Strateji uygulaması 22
2.4.10.Değerlendirme ve kontrol 23
2.5.Stratejik Planlamanın Kabul Edilmesine Yönelik Etkenler 24
2.5.1.Çevresel dinamizm 25
2.5.2. İş ihtiyaçları 26
2.5.3.Küreselleşme 26
2.5.4.İnovasyon ve teknolojik ilerleme 27
2.6.Stratejik Planlama Tutumu 28

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA

3.1. Kalkınma Anlamı 31
3.2.Sürdürülebilir Kalkınma 32
3.3 Sürdürülebilir Kalkınma Kavramının Tarihi 34
3.4. Sürdürülebilir Kalkınmanın Ilkeleri 36
3.4.1. Planlarının Hazırlanması 36
3.4.2. Popüler Katılım 36
3.5. Sürdürülebilir Kalkınma Göstergeleri 38
3.5.1.Ekonomik Göstergeler 39
3.5.2. Çevresel Göstergeler 41
3.5.3. Sosyal Göstergeler 44
3.5.4.Kurumsal Sosyal Sorumluluk Göstergeleri 45
3.6. Stratejik Planlama Ve Sürdürülebilir Kalkınma Arasındaki Ilişki 46

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ÇALIŞMA METODOLOJISI VE ANALIZLER

4.1.Araştırma Tasarımı 49

4.2. Çalışma Popülasyonu Ve Örneklem..... 49
4.3. Veri Toplama Aracı..... 50
4.4. Analizler..... 51
SONUÇLAR VE ÖNERİLER.....60
KAYNAKÇA.....63

TABLOLAR LİSTESİ

Tablo 1. Demografik Analiz 52
Tablo 2. Güvenilirlik Analizi 54
Tablo 3. Çarpıklık ve Basıklık Analizleri 55
Tablo 4. Factor Analizi 55
Tablo 5. Korelasyon Testi 57
Tablo 6. Regresyon Analizi (Sosyal Boyutu) 58
Tablo 7. Regresyon Analizi (Çevresel Boyutu) 59
Tablo 8. Regresyon Analizi (Ekonomik Boyutu) 60

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1. Çalışma modeli.....5

GİRİŞ

Stratejik planlama, örgütsel hedeflere verimli ve etkili bir şekilde ulaşmak için uzun vadeli stratejiler geliştirmeyi içeren planlamanın resmileştirilmesidir. Stratejik planlama, "liderlerin şu anda yürürlükte olan iç ve dış değişkenler göz önüne alındığında, stratejik hedeflere ulaşılmasını en üst düzeye çıkarmaya odaklanan eylem planları geliştirip uyguladıkları bir yöntemdir." Stratejik planlama, bir şirketin gelişmesi ve gelir elde etmesi için esastır. Kalkınmanın bir toplumu veya sosyo-ekonomik sistemi içermesi nedeniyle hem kamu düzeninin durumunun hem de bazı bölümlerinin iyileştiğini göstermektedir (Ali Mejrad, Vahid Achbari ve Adrian Tantao, 2018, 628).

Bazıları, sürdürülebilir kalkınmanın ortak bir tanımının gerekli olmadığını ve bunun yerine yerel koşullara, ihtiyaçlara ve hedeflere büyük ölçüde bağlı olan bir dönüşüm sürecini tanımlamak için kullanılması gerektiğini savunuyor. Ekonomik büyüme, çevre koruma ve sosyal adaletin üç direği, çağdaş toplumda sürdürülebilir kalkınma fikrinin üzerine inşa edildiği temellerdir. Yeni ekonomik büyüme modelleri arayışı, uzun vadeli sürdürülebilirlik pahasına yapılmamalıdır.

Ekonomik kalkınmada, çevresel kaynakların kötüye kullanılmasından ziyade, çevresel yükün dengelenmesi, azaltılması ve insanın ihtiyaç duyduğu doğal kaynakların ve çevrelerin korunması gerekmektedir. Gelişime, topluma bir katkı eşlik etmelidir; Bu nedenle, insan toplumunda sürdürülebilir kalkınmayı sağlamak için ekonomiye, çevreye ve topluma dayalı dengeli bir sürdürülebilir kalkınma modeli olmalıdır.

BİRİNCİ BÖLÜM
ÇALIŞMANIN GENEL ÇERÇEVESI

1.1. Çalışma Problemi

Herhangi bir kuruluşun gelişmeyi sürdürmek için stratejik planlamaya ihtiyacı vardır. Tartışıldığı gibi, sürdürülebilir kalkınmanın birçok boyutu vardır (Jui-Che Tu, Pi-Lien Chiu, Yu-Chen Huang & Chuan-Ying Hsu, 2013, 12):

Ekonomik: İç ve dış borcun yönetilebilir seviyelerde tutulabilmesi ve ekonomiye zarar veren aşırı sektörel dengesizliklerin önüne geçilebilmesi için sürekli olarak ürün ve hizmet üretebilen bir sistemin olması gerekmektedir.

Çevre: Sürdürülebilir bir ekosistem, yatırımı makul bir alternatif haline getirecek şekilde yenilenebilir ve yenilenemeyen kaynakların aşırı kullanımından kaçınarak kaynak tabanını korumalıdır.

Sosyal: Sürdürülebilir olmak için, bir sosyal sistem toplumsal cinsiyet eşitliğini, kaynakların adil dağılımını, sağlık ve eğitim dahil olmak üzere sosyal hizmetlerin sunumunu ve politik ve katılımcı taahhütleri desteklemelidir.

Irak da dahil olmak üzere gelişmekte olan ülkelerdeki hükümet kuruluşlarına baktığımızda, kuruluşların sürdürülebilir kalkınmaya yansıyan stratejik planlama açısından yaptıklarını iddia ettikleri ile gerçekte yaptıkları arasında genellikle bir çelişki olduğunu görüyoruz. Örneğin, Irak'taki Babil belediyelerinin, zayıf gelişmeye yol açan kötü stratejik planlama, idari hizmetlerin eksikliği, yolsuzluk ve gözetim ve organizasyon eksikliğinden mustarip olduğunu görüyoruz. Bu devlet kuruluşunda stratejik planlama ve sürdürülebilir kalkınma arasındaki ilişki.

Araştırma problemi aşağıdaki sorularla belirlenmiştir:

1. Stratejik planlama ve sürdürülebilir kalkınma kavramı ve boyutları nelerdir?

2. Sürdürülebilir kalkınmanın sağlanmasında stratejik planlamanın etkisi nedir?

3. İncelenen kuruluşta stratejik planlama ve sürdürülebilir kalkınmanın boyutları ve bunları geliştirmenin yolları nelerdir?

Yukarıdakilere dayanarak, bu çalışma, Irak'taki Babil belediyelerinin müdürlüklerini örnek alarak, sürdürülebilir kalkınmanın ana faktörleri ışığında stratejik planlamaya odaklanacaktır.

1.2. Çalışmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, stratejik planlama ve sürdürülebilir kalkınma kavramlarına ve stratejik planlamanın Irak'ta, özellikle belediyeler gibi devlet kurumlarında sürdürülebilir kalkınmaya ulaşmak için uygulanmasının gerekliliğine ışık tutmaktır.

1.3. Çalışmanın Önemi

Irak'ta Babil belediyelerinin müdürlüklerinde sunulan hizmetlerin iyileştirilmesi ihtiyacı, Irak'taki devlet kurumlarının, uzun vadeli planların ışığında vatandaşların memnuniyetini sağlayacak hizmetler sunmaları yönündeki baskılarının bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. sürdürülebilir kalkınmayı sağlamak. Irak'ta kurumların performansında geleneksel planlamadan stratejik planlamaya doğru planlama yönteminde bir gelişme olmuştur.

Sürdürülebilir kalkınmaya ulaşmak için stratejik planlama kavramı, zorlu bir küresel ortamda rekabetçi olmanın ve rekabetçi kalmanın bir yolu olarak Irak'ta giderek daha fazla ilgi görüyor. Irak'ta çeşitli boyutlarıyla stratejik planlama kavramına ve sürdürülebilir kalkınmanın sağlanmasındaki rolüne ışık tutması açısından bu çalışmanın önemi Irak'taki devlet kurumlarının yanı sıra devlet kurumlarında sunulan hizmetleri iyileştirmeye yönelik yöntemlerin geliştirilmesinde araştırmacılara yöneliktir. Irak'taki Babil belediyeleri de dahil olmak üzere kurumlar

1.4. Çalışma Organizasyonu

Bu çalışmanın organizasyonu şu şekilde olacaktır: Birinci bölümde giriş bölümünün ardından stratejik planlama ile ilgili literatür gözden geçirilecek ve bu bölümde stratejik planlama kavramı, stratejik planlamanın ölçülmesi ve stratejik planlamanın tutumu yer alacaktır. Bu bölüm ayrıca stratejik planlama ile sürdürülebilir kalkınma arasındaki ilişkiyi ve stratejik planlama ile sürdürülebilir kalkınma arasındaki ilişkiyi Irak'taki belediyeler gibi devlet

kurumları çerçevesinde ele alacaktır. Üçüncü bölüm metodoloji olacak ve evreni, örneklemi, veri toplama yöntemini, analizleri ve sonuçları içerecektir. Son bölümde, nihai öneriler ve sınırlamalar tartışılacaktır.

1.5. Çalışma Değişkenleri

Stratejik planlama: Stratejik planlama, bir kurumun mevcut durumu ile gelecekte ortaya çıkması muhtemel gidişatını inceleme, hedeflerini belirleme, bu hedeflere ulaşmak için strateji geliştirme ve uygulama sonuçlarını ölçümleme sürecidir. Stratejik planlama seçeneklerin bir fonksiyonudur. Liderlerin amaçlarının ve yöntemlerinin farkında olmalarını desteklemeyi amaçlayan bir süreçtir. Bu nedenle, stratejik planlama bir yönetim aracıdır ve diğer tüm yönetim araçları gibi yalnızca tek bir amaç için kullanılır, o da kuruluşun daha iyi bir iş yapmasına yardımcı olmaktır. Stratejik planlama, kuruluşun vizyonunu ve önceliklerini etrafındaki ortamdaki değişikliklere yanıt olarak odaklamasına ve kuruluş personelinin aynı hedeflere ulaşmak için çalışmasını sağlamaya yardımcı olabilir. Elbette "stratejik" kelimesinden kastedilen, planlamaya uzun vadeli ve kapsamlı bir bakış açısı kazandırmaktır. Kısaca stratejik planlama şu şekilde tanımlanabilir: Stratejik planlama, bir kuruluşun çevresine yanıt verirken hedefine ulaşmak için gerekli görülen öncelikler üzerinde hemfikir olduğu - ve kuruluştaki kilit ortakların üzerinde anlaştıkları - sistematik bir süreçtir. Stratejik planlama, bu önceliklere ulaşmak için kaynakların edinilmesine ve tahsis edilmesine rehberlik eder.

Sürdürülebilir kalkınma: Sürdürülebilir kalkınma, gelecekteki nesillerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağlamak için bugünün ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarının yanı sıra çevresel ihtiyaçlara da dikkat ederek kararlar almaktır. Bu sayede, gelecekteki nesillerin de ihtiyaçlarını karşılayacak kaynaklar bulunabilecektir. Sürdürülebilir kalkınma, Birleşmiş Milletler'in dünya çapında çevresel, sosyal ve ekonomik kalkınma için bir harita çizdiği uluslararası bir sosyo-ekonomik terimdir. Öncelikli amacı toplumdaki her bireyin yaşam koşullarını iyileştirmek, üretim araç ve yöntemlerini geliştirmek, ve onları gezegenin doğal kaynaklarının tükenmesine yol açmayacak şekilde yönetmek, hatta gezegene aşırı yük bindirmemek ve gelecek nesilleri bu kaynaklardan mahrum bırakmamak (gelecek nesillerin haklarını israf etmeden

şimdiki neslin ihtiyaçlarını karşılamak) ve gezegenimizdeki kalan doğal kaynakları aşırı kullanmadan.

Kalkınma kavramı, ekonomik büyüme kavramından çok daha geniştir; Doğal varlıkların ve somut olmayan mirasın değeri gibi klasik ekonomik hesapların dikkate almadığı değerleri ve sosyal ve kültürel unsurları bütünleştirir. Savaş sonrası yıllarda hızlı büyümenin yol açtığı israf uygulamalarına son vermek için 1970'li yıllardan itibaren çevreyi ve doğal kaynakları koruma kavramı dayatılmıştır.

Bu çalışmanın amaçları doğrultusunda, aşağıdaki çalışma modelini oluşturmuştur:

Şekil 1: Çalışma modeli

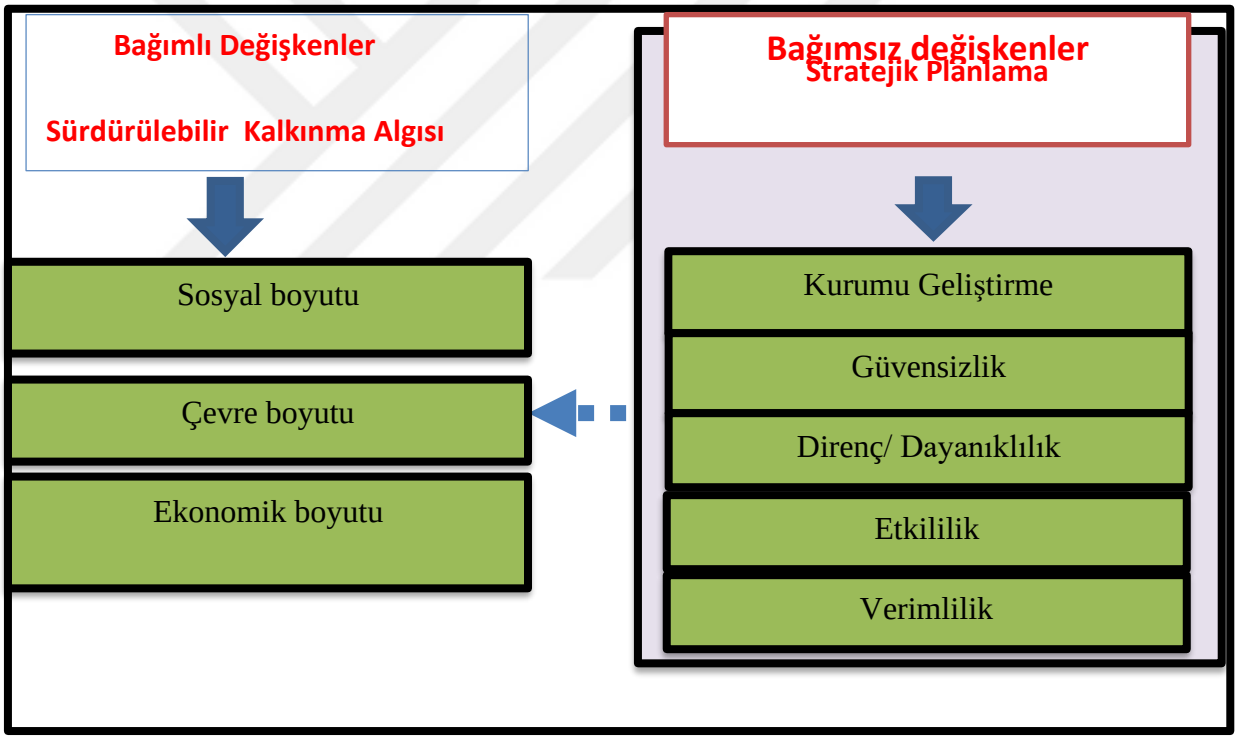

1.6. Çalışma Hipotezleri

Stratejik planlama (Kurumu Gelifltirme, Güvensizlik, Direnç, Etkililik ve Verimlilik) ve sürdürülebilir kalkınma (Sosyal boyutu, Çevre boyutu ve Economik boyutu) arasındaki ilişkiyi incelemek için aşağıdaki hipotezler formüle edilmiştir.

H1: Stratejik planlama ile sürdürülebilir kalkınma (Sosyal boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H1a : Stratejik planlama (Kurumu Gelifltirme) ile sürdürülebilir kalkınma (Sosyal boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H1b : Stratejik planlama (Güvensizlik) ile sürdürülebilir kalkınma (Sosyal boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H1c : Stratejik planlama (Direnç-Dayanıklılık) ile sürdürülebilir kalkınma (Sosyal boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H1d : Stratejik planlama (Etkililik) ile sürdürülebilir kalkınma (Sosyal boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H1e : Stratejik planlama (Verimlilik) ile sürdürülebilir kalkınma (Sosyal boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H2: Stratejik planlama ile sürdürülebilir kalkınma (Çevre boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H2a : Stratejik planlama (Kurumu Gelifltirme) ile sürdürülebilir kalkınma (Çevre boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H2b : Stratejik planlama (Güvensizlik) ile sürdürülebilir kalkınma (Çevre boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H2c : Stratejik planlama (Direnç) ile sürdürülebilir kalkınma (Çevre boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H2d : Stratejik planlama (Etkililik) ile sürdürülebilir kalkınma (Çevre boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H2e : Stratejik planlama (Verimlilik) ile sürdürülebilir kalkınma (Çevre boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H3: Stratejik planlama ile sürdürülebilir kalkınma (Economik boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H3a : Stratejik planlama (Kurumu Gelifltirme) ile sürdürülebilir kalkınma (Economik boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H3b : Stratejik planlama (Güvensizlik) ile sürdürülebilir kalkınma (Economik boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H3c : Stratejik planlama (Direnç) ile sürdürülebilir kalkınma (Economik boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H3d : Stratejik planlama (Etkililik) ile sürdürülebilir kalkınma (Economik boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H3e : Stratejik planlama (Verimlilik) ile sürdürülebilir kalkınma (Economik boyutu) arasında anlamlı bir ilişki vardır.

1.7. Çalışma Metodolojisi

Irak'ın Babil belediyelerinde yaklaşık 300 çalişanlardan rastgele bir örneklemin seçileceği ankete dayalı gerekli veriler toplanacak ve anketler, katılımcılara elden dağıtılacaktır. Ankete verilen yanıtları ölçmek için beşli Likert ölçeği kullanılacak ve yanıtlayıcılardan veriler toplandıktan sonra, değişkenleri arasındaki ilişkiyi test etmek için hipotezlere betimsel analizler, güvenilirlik analizi ve ardından korelasyon ve regresyon analizleri uygulanacaktır.

İKİNCİ BÖLÜM
STRATEJİK PLANLAMA

2.1. Planlama Kavramı

Planlama, geleceğe yönelik olarak, istenilen hedeflere ulaşmak amacıyla, sistemli eylem programları hazırlama süreci; Plan da "bir amaca ulaşmak için geliştirilen yöntem' ya da 'eylem programlarının ayrıntılı formülasyonu" olarak tanımlanmaktadır. Planlama, bir örgütün ileriye bakma ve ortaya koyduğu hedeflere ulaşmayı sağlayacak bir eyleme hazırlanma kapasitesini içeren başlıca yönetsel faaliyetlerden biridir. Bir kuruluş, yönetimi gelecekteki oluşumları tahmin edebiliyorsa başarılı olacaktır. Bu işlev, "bir kuruluşun hedeflerini tanımladığı, durum tespiti yaptığı ve stratejik, taktik ve operasyonel operasyonlarını geliştirdiği süreç" olarak tanımlanır. Başka bir ifadeyle planlama, arzu edilen bir geleceğin yaratılması ve buna ulaşmak için etkili yöntemlerdir. Gerçekte planlama seçimdir; bu nedenle planlama ancak farklı eylem biçimleri mevcut olduğunda düşünülebilir ve mümkündür (Arasa, 2008,53-56).

Plan, hedeflenen bir amaca ulaşılmasını sağlayacak diagram veya adımlardan oluşan dokümandır. Neyin ne zaman, niçin ve nasıl yapılacağını gösteren bir taslaktır. İş yapılmadan önce hazırlanır. İşin üstesinden gelmek için gereklidir. Dolayısıyla planlama, planların üretilmesi ve uygulanması sürecini içeren, işletmenin geleceğinin metodik olarak inşa edilmesi olarak tanımlanabilir. Planlamanın önemi genellikle, bir işletmede etkinlik ve verimlilik düzeyini artırmaya devam etmeye yardımcı olması, bunun karşılığında potansiyel kurumsal riskleri ortaya çıkarması ve azaltması, bir kuruluşta meydana gelen tüm süreçlerin odaklanmış bir işbirliğini sağlaması, bu süreçleri kolaylaştırmaya ve güçlendirmeye yardımcı olur ve esnek olma ve dış ortamda meydana gelen değişimlere uyum sağlama yeteneğini artırır. Daha geniş anlamda planlama, gelecekteki olayları etkileyen seçimlerin metodik olarak hazırlanması olarak tanımlanabilir. Ancak öngörülemeyen bir geleceği tahmin etmek ve değişen bir ortamı planlayarak kontrol etmek zor olduğundan bu en tartışmalı işlevdir (Armstrong, 1982,205-210).

İnsan faaliyetinin en karmaşık türlerinden biri planlamadır. 'Planlama, öngörülen eylemlerin doğrulanması ve organizasyonu ile ilgilidir. Planlamanın bir sonucu olarak düşünceli ve mantıklı yargılara varılabilir ve tam tersi, bu kaygılar üzerinde doğaçlama yapmak, düşüncesiz ve gerekçesiz sonuçlara yol açar. Bir işletme yöneticisi, planlama sürecini verimli bir şekilde organize ederek karar vermede zamandan tasarruf edebilir. Planlama bir karar verme süreci olmasına rağmen, tüm kararlar planlama olarak sınıflandırılamaz (Dyson, 2000,638-640).

2.2. Strateji Kavramı

Strateji, bir firma veya kurumun uzun vadeli hedeflerine ulaşmak için belirlediği eylem planıdır. Ne yapılması gerektiğini, ne zaman yapılması gerektiğini ve ne kadar çaba harcanması gerektiğini belirler. Yani, strateji belirli bir hedefe ulaşmak için kullanılan yol haritasıdır. Önemi nedeniyle, "strateji" terimi her zaman örgütsel yönetimle ilgili herhangi bir tartışmada öne çıkmış ve bağlantılı olmuştur. Zare, Shahraki, Safari, Khalilzadeh'e göre. (2012), bir şirketin güçlü yönlerini ve belirli yetkinliklerini, herhangi bir bağlamda rakiplerine karşı rekabet avantajı elde edecek şekilde kullanmasını garanti etmektir. Ancak, bir firmanın kendisini rakiplerinin önünde daha iyi konumlandırması için sınırlarının farkında olması gerektiğine inanıyorum. Strateji, firmanın karakterini ve yönünü şekillendiren kararları yöneten çerçevedir. Stratejiye göre strateji, bir oyun planı, karar ve faaliyetler akışındaki bir model, rakipleri alt etmek ve paydaşların beklentilerini kuruluşun işinin sınırları dahilinde karşılamak için tasarlanmış bir duruş ve taktiktir.

David Fred (2008) "Strategy, Strategic Management, Strategic Planning, and Strategic Thinking" adlı makalesinde, "stratejik planlama" ifadesini tam olarak kavramadan önce kelimeleri bağımsız olarak analiz etmenin önemli olduğunu vurguladı. Bu nedenle, stratejikin "stratejiye ait veya stratejiyle ilgili" ve "önemli öneme veya etkiye sahip" anlamına geldiğini iddia ediyor. Sonuç olarak, onun ifadesi, net bir yön (nereye gittiği) ve hedef sağlamak için şirketin çeşitli seviyelerinde stratejilerin neden var olduğunu veya olması gerektiğini vurgulamaktadır.

Stratejik planlama, ilk tarihçilerin yaşam ve ölüm tekniklerini bütünleştirip bunları bilgiye ve insan refahı için yönlendirmeye dönüştürmesinden bu yana var olmuştur. Daha sonra, topluluklar geliştiğinde ve savaşlar ortaya çıktığında, strateji çoğunlukla militarist olarak uygulandı. Bu, Lenin, Napolyon ve diğerlerinin fikirleri tarafından önerildi. Armstrong (1982) stratejiyi, bir organizasyonun hedeflerini politikalar, programlar ve eylem sahneleri ile uyumlu bir bütün halinde bütünleştiren bir model veya plan olarak tanımlar. Brian'a göre, iyi formüle edilmiş bir strateji, yalnızca organizasyonun dahili güçlü yönlerini değil, aynı zamanda yetersizlikleri ve çevredeki beklenen değişiklikleri de dikkate alır.

Geleneksel olarak, strateji içerik, prosedür, bağlam ve sonuçlar açısından incelenmiştir. Stratejinin özü üç konuyu ele alır: firmanın genel amaçları, stratejinin genişliği ve bireysel stratejilerin karakteri. Firmanın amaçları, nesnel beyanlarda açıkça ifade edilebilir veya gelişen bir stratejik amacın parçası olarak ortaya çıkarılabilir. Stratejinin kapsamı, kontrolün genişliğini ve örgütsel hiyerarşinin her seviyesinde hangi stratejilerin takip edildiğini gösterir. Stratejiler, ister açıkça üzerinde anlaşmaya varılsın ister karar ve eylemlerde kalıplar olarak ortaya çıksın, programlar, eylem planları, arketipler veya bir firmanın büyüme ve evrim aşamaları dahil olmak üzere çeşitli şekillerde analiz edilebilir. Strateji içeriği çok önemli olsa da, bu çalışma stratejilerin geliştirildiği yönteme odaklanmaktadır (Pearson & Robinson, 2004 ,121-130).

Stratejinin bağlamı veya stratejilerin üretildiği ve uygulandığı örgütsel ortamlar, stratejinin içeriğini ve yöntemlerini etkileyen iç ve dış örgütsel unsurları ifade eder. Hem anekdotsal hem de ampirik kanıtlar, strateji sürecinin, sürece dahil olan ana oyuncuların demografik özellikleri, kişisel özellikleri ve liderlik tarzlarının yanı sıra firmanın büyüklüğü ve olgunluğu, örgütsel kültür gibi çeşitli bağlamsal faktörlerden etkilendiğini göstermektedir. Kantabutra ve Avey, 2010,40-45).

2.3. Stratejik Planlama Kavramı

Çeşitli yazarlar stratejik planlamayı farklı şekilde tanımlamıştır. Bununla birlikte, temel zorluklar aynı kalır; mevcut kaynakları en iyi şekilde kullanırken, bir firmanın kendi ortamında gelecekteki başarısını ve rekabet edebilirliğini sağlamak için şimdiden planlar oluşturmaya ve önlemleri uygulamaya odaklanırlar. Boyne'ye (2001) göre, tüm stratejik planlama süreçlerine benzeyen birincil eylemlerden bazıları, stratejik bir analizin tamamlanması, stratejik yönün belirlenmesi, eylem planlaması, yani stratejik hedeflere nasıl ulaşılacağının titizlikle açıklanması ve yakında.

Stratejik planlama, bir organizasyonun planın misyonu, vizyonu ve hedeflerinin yanı sıra onu gerçekleştirmek için mevcut olan insanların ve maddi kaynakların gerçekçi bir değerlendirmesi temelinde uzun vadeli büyüme ve gelişme için uygulanabilir politika hedeflerini formüle ettiği metodik bir süreçtir. . Amaç ve hedeflerin formüle edilmesine yol açan tüm eylemleri ve bunlara ulaşmak için yöntemlerin seçimini içerir. vizyona ulaşmak için gerekli faaliyetler (Chavunduka , Chimunhu & Sifile 2015,52-59).

Maleho ve Nkomo,(2012) stratejiyi dış ve iç bağlamların analizi olarak tanımlar. Bir organizasyonun karşı karşıya olduğu güçlü yönler, zayıf yönler, fırsatlar ve tehlikeler daha sonra çalışma aracılığıyla belirlenir. Keşfedilen güçlü yönler ve fırsatlar daha sonra belirlenen zayıflıkların ve tehditlerin üstesinden gelmek için kullanılır. Özel sektör, yıllar boyunca uygulanabilir bir stratejik planlama metodolojisi geliştirmiştir. Strateji aşağıdaki bileşenleri içerir (Craig Robinson, 2016):

A. misyon ve değerlerin tanımlanması;

B. gelecek vizyonu oluşturmak;

C. dış sorunları ve fırsatları incelemek

D. içsel güçlü yönleri ve eksiklikleri belirleme

E. stratejik amaç ve hedeflerin oluşturulması

F. eylem planları geliştirmek

Kraus, Harms ve Schwarz, (2006,336), yönlerin birbiriyle bağlantılı ve destekleyici olduğunu ima eden bütüncül bir stratejik planlama modeli önererek bu yaklaşıma katkıda bulunur. Bu unsurlar aşağıdaki gibidir:

A. personelin ve halkın katılımıyla stratejik bir vizyon oluşturmak;

B. vizyonla uyumlu stratejik hedeflerin ve çalışmaların belirlenmesi ve önceliklendirilmesi;

C. stratejik planla tutarlı departman iş stratejileri oluşturmak; sonuçların değerlendirilmesi ve raporlanması

Debrah'a (2012,9) göre stratejik planlama, kurumsal performansı iyileştirmek için çevreyi taramayı ve vizyon, misyon ve stratejiler geliştirmeyi içeren bir organizasyon tarafından kullanılan sofistike ve katılımcı bir yönetim stratejisidir. Stratejik planlama, bir şirketin amacı, vizyonu, hedefleri, hedefleri, stratejik kararları ve kaynakları arasında sürdürülebilir bir ilişki kurar. Stratejik planlama, şirket hedeflerinin tanımlanmasına, sistematik bilgi toplanmasına, proje önceliklendirmesine, ekip çalışmasına, çevre bilincine, stratejik amacın tüm paydaşlara iletilmesine ve performansın iyileştirilmesine yardımcı olur. Stratejik planlama, uzun vadeli şirket hedeflerinin belirlenmesini ve bu hedeflere ulaşmak için resmi stratejiler geliştirilmesini ve uygulanmasını gerektirir. Sonuç olarak, stratejik yönetim için kilit bir araç olarak stratejik planlama, uygulayıcıların kritik koşulların yanı sıra gelecekteki şirket eylemlerinin kapsamını belirlemelerine olanak tanır. Mevcut literatüre göre, stratejik planlama, kuruluşlar tarafından düzenlenmiş bir çaba olarak kabul edilebilir. firmanın operasyonlarını ve gelecekteki öngörülen faaliyetlerini karakterize eden önemli kararlar ve eylemler alın. Sonuç olarak, stratejik planlama genellikle soyutlama yoluyla gelecekteki tüm olasılıklara hazırlanma ve böylece çevrenin karmaşıklığını ve değişkenliğini hesaba katma girişimi olarak görülür (Allexander, & Schwanenflugel, 1994, 709).

Stratejik planlamanın temel bölümleri, bir kuruluşun misyon beyanının oluşturulmasını, hedeflerin oluşturulmasını, stratejilerin geliştirilmesini ve uygulanmasını ve strateji uygulama ilerlemesinin izlenmesini ve düzenlenmesini içerir. Bilgi kaynakları, çevresel analiz, iş hedefi ve vizyonu, katılımcı yönetim, strateji geliştirmenin zaman ufku, planlama sürecinin formalitesi, strateji uygulama ödülleri ve değerlendirme ve kontrol sekiz stratejik planlama yönü olarak belirlendi. Mevcut literatürün incelenmesi, stratejik planlamanın, bir

organizasyonun faaliyetlerine ve seçimlerine tutarlılık ve yön sağlayan ve yönetici kararlarını daha yüksek performansa doğru yönlendiren birleştirici bir kavram olduğunu ortaya çıkarmıştır (Basel Shahin, 2011,11-14).

Boulter (1997) gibi diğerleri, stratejik planlamayı, organizasyonu politikayla uyumlu hale getirmenin ve bunlara uymanın bir yolu olarak görürler. Ona göre stratejik planlama, "uzun vadeli ve politika odaklı bir araç inşa etmek için bir tekniktir." Liderlik ve yönetim kararları, "bir kuruluşun neyi başarmayı planladığı ve bir kuruluş içindeki liderliğin, hedeflerine ulaşmak için kaynaklarını nasıl kullanacağı"dır. "Bir kuruluşun hedeflerini belirlediği, bu hedeflere belirli bir süre içinde ulaşmak için tasarlanmış eylemleri formüle ettiği, eylemleri uyguladığı ve ilerlemeyi ve sonuçları gözden geçirdiği süreçtir." Bu planlama görüşü, her ikisi de bu araştırmanın içsel bir unsuru olan kararlar ve prosedürlerin resmileştirilmesi arasındaki karşılıklı ilişkileri dikkate aldığından, bizi strateji açısından planlamanın konumuna yaklaştırır. Yukarıdaki tanımlara göre, stratejik planlamanın iki ana bileşeni vardır: kuruluşun ulaşmaya çalıştığı hedef ve oraya ulaşmak için en uygun yollar ve teknikler. Bir sonraki bölüm, "strateji" kavramını ele almayı amaçlamaktadır çünkü stratejik planlamanın amacı, organizasyonun amaçlanan varış noktasına ulaşmasını sağlayacak planlar üretmektir (Kabui Anne ve Christine Wanjiru, 2018, 8-12).

2.4. Stratejik Planlama Oluşturma

Stratejik planlama oluşturma sürecinin aşamaları bu bölümde ayrıntılı olarak ele alınmaktadır. Bunlar şunları içerir: stratejik planlama sürecinin başlatılması ve üzerinde anlaşmaya varılması; kuruluşun yetkisi; vizyon oluşturma ve iletişim; amaç geliştirme ve iletişim; çevresel inceleme; stratejik konular; strateji ve plan oluşturma; ve izleme ve değerlendirme. Süreçler bu sırayla verilse de, stratejik planlama sürecinin doğrusal olmadığına dikkat etmek önemlidir. Adımlar örtüşebilir, paralel olarak gerçekleşebilir veya tüm süreç ileri geri hareket edebilir. Ana yönlerin tanımı, genel planlama süreciyle bağlantılı olarak aşamaları yürütme amacı ve öngörülen faydalar, stratejik planlama oluşturma sürecinin her aşaması için tartışılacaktır (Raynold ve Chikwama, 2016, 10-12).

2.4.1. Stratejik planlama sürecini başlatmak ve üzerinde anlaşmaya varmak

Stratejik planlama süreci, stratejik planlamaya duyulan ihtiyacın farkına varılmasıyla başlar; ihtiyaç fark edildiğinde ve stratejik planlamanın önemi kavramsallaştırıldığında, planlama sürecinin ana adımları üzerinde bir anlaşmanın yanı sıra, genel stratejik planlama çabası hakkında bir ilk anlaşma geliştirilmelidir. Bu aşamanın amacı, stratejik planlamanın gerekli ve arzu edilir olduğu ve tüm katılımcıların planlama sürecine ve birçok parçasına "katıldığı", kararlı olduğu ve onu desteklediği konusunda bir anlaşmaya varmaktır. Başka bir deyişle, "planlama planı" konusunda anlaşma. Bu aşama, dış paydaşlar da dahil olmak üzere kilit katılımcıların onayını gerektirdiğinden, müzakere sürecine kimlerin dahil edilmesi gerektiğine karar vermek için bu erken aşamada paydaş analizi faydalı olacaktır. Çok sayıda paydaşın katılımı, stratejik planın kalitesini artıracaktır. Başarılı bir stratejik plan oluşturmak için kuruluşlar tüm paydaşlardan girdi almalıdır (Andrews, Boyne, Law , Walker 2011).

İlk anlaşma aşamasının çeşitli faydalar sağlaması muhtemeldir. Birincisi, süreçteki birincil oyuncular, geniş bir sponsorluk ve meşruiyete yol açacak olan planlama sürecinin amacını ve değerliliğini kabul etmelidir. Beklenen ikinci avantaj, stratejik planlama görev gücü gibi kuruluş genelinde bir iletişim mekanizmasının kurulmasıdır. veya koordinasyon komitesi, planlama süreciyle ilgili sorunları koordine etmek, tartışmak ve çözmek için. Bu tür önlemler alınmazsa, planlama aşamasında çatışmalar ortaya çıkabilir. Orijinal anlaşmanın üçüncü avantajı, ileriye dönük stratejik planlama yapılırken izlenecek prosedürlerin kabaca bir özetidir. Sürecin prosedürel rasyonalitesi, planlamada kullanılan tekniğin rasyonel, tutarlı olduğunu ve her biri bir önceki ve sonraki aşamalarla ilişkili bir dizi aşamayı takip ettiğini gösterir. Erken mutabakatın dördüncü bir avantajı, önemli karar vericilerin süreç boyunca gelişebilecek stratejik sorunlara yönelik siyasi desteğinin yanı sıra bu tür endişeler etrafında oluşturulan koalisyonlardır (Kantabutra ve Avey, 2010,37-39).

Orijinal anlaşmanın beşinci avantajı, planlama için gereken kaynaklara erişimdir. Strateji ve planları eyleme geçirmek için finansal kaynaklara ihtiyaç vardır. Bu, gelecekte uzun bir zaman gibi görünse de, planlamacıların tahsis

edilen bütçe dahilinde plan yapabilmesi için uygulama aşamasının dikkate alınması gerekir. Ancak, finansal kaynaklar stratejik planlama için gereken en önemli kaynaklar değildir: karar vericilerin zamanı ve bağlılığı daha önemlidir. Stratejik planlamadaki bu ilk adımın son faydası, organizasyonu önemli değişikliklere hazırlamasıdır. Büyük organizasyonel değişiklikler gerekiyorsa, kilit katılımcılar arasındaki ilk fikir birliği, temel teknolojileri değiştirmek, ittifakları değiştirmek ve hatta yeni yetenek ve yeterliliklere sahip olmak gibi büyük stratejik değişiklikler için çerçevenin oluşturulmasına yardımcı olacaktır (Jennings, & Disney, 2006, 598).

Resmi bir stratejik plan, tanımlanmış hedeflere ulaşmak için bileşenleri ve yaklaşımları sistematik olarak dahil etmenin amaçlı bir yolunu gerektirir. Layman'ın sözleriyle, stratejik planlama formalitesi, stratejik planın yazılı olarak sunulma derecesini ifade eder. Resmi stratejik planlama, firma hakkında daha derin bir bilgi birikimi ve daha çeşitli stratejik seçeneklerin tanımlanmasıyla sonuçlanabilir. Resmi bir stratejik planlama stratejisine sahip kuruluşların potansiyel dış kısıtlamaları aktif olarak keşfetme olasılığı daha yüksektir. Gayri resmi planlama ise sınırlı bir faydaya sahiptir çünkü aynı anda yalnızca birkaç planlama alanıyla ilgilenebilirken, resmileştirilmiş bir plan birkaç planlama alanının sentezine izin verir (Sandada, 2015,9-16).

2.4.2. Örgütsel yetkinin açıklığa kavuşturulması

Devletin nihai amacı, vatandaşlarının yaşam kalitesini yükseltmektir. Hükümetler, kamu zenginliğini ve kamu yararını adil bir maliyetle artıran politikaların, programların, girişimlerin, hizmetlerin ve altyapının geliştirilmesi yoluyla kamu çıkarını veya "kamu değerini" ilerletmekten sorumludur. Hükümetler, bazıları bir tür kamu kuruluşuyla diğerlerinden daha yakından ilişkili olan çeşitli örtüşen faaliyetler yoluyla kamu değeri üretebilir. Devlet, belirli kamu hedeflerini desteklemek için kamu sektörü kuruluşlarını kiralar. Sonuç olarak, kuruluşların sağladığı değerin yanı sıra, kuruluşların güvendiği toplumsal mantık ve meşruiyet, kuruluşların yetkilerinde belirtilmelidir (Wang, Walker ve Redmond, 2007,1-4).

Örgütsel bir yetki, kuruluşun hem resmi hem de gayri resmi olarak dış taraflarca ne yapmakla veya yapmamakla yükümlü olduğunu belirtir. Resmi

gereklilikler genellikle bir kuruluşun faaliyetlerini kontrol eden yasalar, kurallar, tüzükler ve ana sözleşmelerin yasal çerçevesinde resmileştirilir. Ayrıca kuruluşlar, önemli paydaşların sözleşmelerinde veya beklentilerinde ifade edilen bir dizi gayri resmi görevi yerine getirmelidir (Paterson, 2009,63-70).

Stratejik planlama sürecindeki bu aşamanın iki avantajı vardır: Birincisi, neyin emredildiğini, neyin açıkça ve zımnen gerekli veya yasak olduğunu netleştirir. Planlayıcıların net hedefler oluşturma kapasitesi, organizasyonun gereksinimleri daha net hale geldikçe gelişecektir. Hedefler ne kadar ayrıntılı ve açıksa, karşılanma olasılığı o kadar yüksektir. Özellikle yasaklanmayan alanlarda kamu yararına hizmet edecek yeni stratejik inisiyatifler başlatma yeteneği, beklenen ikinci avantajdır. Karar vericiler, yetki tarafından yasaklanmayan ve mevcut prosedürlerin kapsamına girmeyen şeyleri anladıktan sonra, yeni girişimler geliştirilebilir (Strickland, 2004,90-93).

2.4.3. Etkili bir vizyon oluşturmak

Vizyon; bir kurum, firma ya da topluluğun geleceğe yönelik hayalleri ve ulaşmak istediği hedeflerini belirtir. Vizyon, bir kurum, firma ya da topluluğun olmak istediği yer, sahip olmak istediği algı, beklentileri ve imajını içerir. David Fred (2008, 80-83). Bir kuruluşun vizyonunu çeşitli şekillerde tanımlar. Vizyonu "bir organizasyonun arzu edilen gelecekteki durumunun bir görüntüsü" olarak tanımlayın. O`Regan, & Ghobadian, (2007), dört vizyon özelliği tanımlamıştır: ideallik, ayırt edicilik, geleceğe yönelim ve hayal gücü. Yazarların bir örgütün vizyonunu tanımlarken çeşitli iddialarda bulunmalarına rağmen, vizyon tanımlarında genellikle iki tema bulunur: “arzu edilirlik” ve “gelecek yönelimi”.

Etkili bir vizyon elde edilmesi sonucunda pek çok avantaj öngörülmektedir. Bu avantajlar, literatürde bildirilen altı avantaj olarak özetlenebilir. Örneğin vizyon, organizasyon üyelerine ve paydaşlara organizasyonun genel yönünü ve işlerin neden ve nasıl yapılması gerektiğini anlamada yardımcı olur. Wang (2007) tarafından yapılan bir ankete göre, bir vizyon beyanına sahip olmanın temel amacı örgütsel yön oluşturmaktır. İkincisi, vizyon örgütün üyelerini kendilerinden ne beklendiği, daha büyük resme nasıl uydukları konusunda bilgilendirecek ve örgütsel amaçların peşinde koşmak için yaratıcılık için bir çerçeve sunacaktır.

Dördüncüsü, üçüncü avantajla bağlantılı olarak, paylaşılan bir vizyon örgütsel çatışmada büyük bir azalmaya yol açabilir. Çalışanlar, kuruluşun kapsayıcı yönünü anladığında, belirli konular hakkındaki anlaşmazlıklar, kuruluşun misyonuyla ilgilerine göre ele alınabilir. Beşincisi, iyi ifade edilmiş bir vizyon, bireylere bu hedefe ulaşmanın önündeki mevcut veya potansiyel engelleri belirlemede yardımcı olacaktır. Engelleri tanımak, onları fethetmenin ilk adımıdır. Literatürde bahsedilen son fayda, iyi geliştirilmiş bir vizyonun, organizasyonun çevresindeki değişikliklere isteyerek ama esnek bir şekilde uyum sağlaması durumunda temel bir çerçeve sunmasıdır. Başka bir deyişle, iyi bir vizyon, organizasyonun değişime açık kalırken özüne tutunmasını sağlayacaktır (Jennings, & Disney, 2006,605).

Paterson'ın (2009,52) işaret ettiği gibi, vizyon beyanının yukarıda açıklanan faydaları sağlaması için, dikkatli bir şekilde tasarlanmalı ve ifade edilmeli, ayrıca iç organizasyon üyeleri ve dış önemli paydaşlar arasında sıklıkla dağıtılmalı ve paylaşılmalıdır. Örgüt üyeleri karanlıkta tutulursa başarılı bir vizyonun çok az etkisi olacaktır. Misyon beyanları şirkette önemlidir çünkü ortak bir amaç sağlarlar, karar vermeye rehberlik ederler ve insanları heyecanlandırırlar. Şirketin amacı, kuruluşun faaliyet göstermek istediği iş alanı hakkında bilgi oluşturarak çalışan bağlılığını teşvik eder. Bir misyon beyanı, kuruluşun işinin ana hatlarını çizer, ancak bir vizyon beyanı, ne olmayı hedeflediğini netleştirir. Vizyon, bir firmanın ideolojisini veya yol gösterici felsefesini içerir ve misyon ve kurumsal hedefler aracılığıyla değerleri, amacı ve yönü yansıtır. Bir işletmenin liderlik etmesi, şirketin geçmişini hatırlatması, motive etmesi ve şirketi düzenlemesi için vizyona ihtiyacı vardır (Craig Robinson, 2016,15-18).

2.4.4. Etkili bir ifade oluşturmak

Vizyon ifadesi, bir kuruluşun öngörülen gelecekteki durumunun genel bir açıklaması iken, misyon ifadesi, kuruluşun vizyonun gerçekleştirilmesine planladığı belirli katkıları ifade eder. Başarılı bir görev bildirimi. Jennings ve Disney'e (2006) göre misyon ifadesi, bir örgütün neden var olduğunu açıklayan geniş ama kısa bir açıklamadır. Bir devlet kurumunun misyonu, kuruluşun varoluş nedenlerini belirtir. Sonuç olarak, bir devlet kurumu için misyon beyanı

genellikle bakanlığın yasama temelinden geliştirilir. Craig Robinson'a (2016) göre, başarılı bir misyonu tanımlamanın ve ifade etmenin çeşitli avantajları vardır. En önemli avantajı, organizasyonun amacına ulaşması için gerçekten hayati olan şeylere dikkat çekmesidir. Sosyal arzu edilirliği ve amacı içeren bir örgütsel hedef üzerinde uzlaşma, kuruluşun iç ve dış güvenilirliğini artıracaktır. İkinci önemli avantaj, örgütsel misyonun tanımıdır. Örgütsel amacı netleştirmek, karar vericiler arasındaki anlaşmazlıkları azaltacak ve öngörülen üçüncü avantaj olan liderlik etkinliğini artıracaktır. Bir organizasyonun amacının netliği, liderlerin etkili bir organizasyon yapısı oluşturmasına, uyumlu süreçler geliştirmesine ve organizasyonun amaçlanan hedeflerine göre kaynakları tahsis etmesine yardımcı olacaktır (Sandada, 2015, 60-63).

2.4.5 Ortamın değerlendirilmesi ve taranması

Stratejik araçlar, dış ve iç organizasyon ortamını incelemek için stratejik planlama oluşturma sürecinde birincil aşamalardan biri olarak kullanılır. Strateji araçları, stratejik yöneticilerin eğitimli kararlar almasına yardımcı olan kavramlar, analitik çerçeveler, prosedürler ve süreçlerdir. Bazı yazarlar literatürde stratejik araçların önemini vurgulamıştır. Sezgisel bir örgütsel yön duygusu geliştirmede planlar ve araçlar gibi resmi stratejik süreçlerin önemi önemlidir. Yöneticilerin bilişsel sınırlamaları nedeniyle, stratejik araçları kullanmak da kritiktir. Dyson, (2000), yöneticiler irrasyonel olanı, yani içinde faaliyet gösterdikleri çevreyi rasyonelleştirmeye çalışırken, stratejik karar vermede insan bilişinin sınırlamalarının yanı sıra önyargı veya öznelliği vurgular. Son olarak, Paterson, (2009), taahhütlerini elde etmek için paydaşların dikkatini stratejik kaygılara yoğunlaştırmada stratejik araçların çok önemli olduğunu düşünmektedir.

Günümüzün iş ortamı, yüksek düzeyde rekabet, belirsizlik ve türbülansa sahip olup, kuruluşların piyasa oynaklığını rekabet gücünü artıracak etkili bir şekilde tespit etmek için çevrelerini izlemelerini ve değerlendirmelerini zorunlu kılmaktadır. Bu, sürekli değişen pazarların gerekliliklerine başarılı bir şekilde tepki vermek isteyen kuruluşlar için iş ortamını tarama ihtiyacını göstermektedir. Kuruluşların faaliyet gösterdikleri ortamdaki değişikliklerle daha iyi başa çıkabilmeleri için ortamın taranması gereklidir (Strickland, 2004,23-28).

Stratejik planlama, diğer şeylerin yanı sıra, organizasyonun güçlü yönlerini, zayıf yönlerini, fırsatlarını ve tehditlerini belirlemek için iç ve dış iş ortamlarını analiz etmeyi gerektirir. Kuruluşlar, hedefleri tanımlamak ve bu hedeflere ulaşmak için uygulanacak taktikleri belirlemek için iş ortamını incelemeye güvenirler. Stratejik planlama, bir organizasyonun rekabet edebilirliği elde etmek için operasyonel ortamın yanı sıra kendi yeteneklerinin farkında olmasını gerektiren bir süreçtir. Stratejik planlama, yöneticilere, kuruluşlarının rekabetçi durumunu periyodik olarak değerlendirme pratiğini aşılar.

Çevresel tarama, dahili şirket analizini, endüstri analizini (görev ortamı) ve harici makro çevre analizini (politik, çevresel, sosyal ve teknolojik faktörler) içerir. O`Regan ve Ghobadian'a (2007) göre, kurumsal çevre üç bölüme ayrılır: mikro çevre, ekonomik iklim ve makro çevre. Mikro çevre, işletmenin kendisinden ve amaç ve hedefler, organizasyonel bölümler, organizasyon kültürü ve insan, uzmanlık ve finansal kaynaklar gibi organizasyonel kaynaklar gibi üzerinde tam kontrole sahip olduğu diğer bileşenlerden oluşur. Pazar veya görev ortamı, tüketicileri, tedarikçileri, aracıları, rakipleri, ikame ürünleri, potansiyel yeni girenleri ve işçi sendikalarını içeren işletmenin çevresini kapsar. Makro çevre, işletmenin kontrol edemediği unsurlardan oluşur, ancak bu güçler firmanın işleyişini etkiler. Politik, ekonomik, sosyal, teknik, ekolojik ve uluslararası hususlar bu unsurlar arasındadır (O`Regan ve Ghobadian, 2007,18-22).

Bir şirket, bir çevresel değerlendirme şirketini tamamlarken hem iç hem de dış çevreden gelen bilgileri incelemeli, analiz etmeli ve dağıtmalıdır. İşletmeyi etkileyen unsurlar hakkında tüm bilgileri elde etmek için hem iç hem de dış çevreyi incelemek gerekir. Güçlü Yönler, Zayıf Yönler, Fırsatlar ve Tehditler (SWOT), iç ve dış ortamları tanımlamak için kullanılabilir. Stratejik planlama, bir kuruluşun mevcut fırsatları ve tehditleri tanımlamasının yanı sıra, çevresel zorluklarla başa çıkmak için kendisini daha iyi hizalamak için kaynaklarının güçlü ve zayıf yönlerini dikkate alırken kuruluşun kaynak yeteneklerini vurgulamasına veya ölçmesine olanak sağlayacaktır. Başarılı bir stratejik planlama, tehditleri etkisiz hale getiren, fırsatlardan yararlanan, güçlü yönlerden

yararlanan ve/veya zayıf yönleri ele alan sağlam bir stratejiyle sonuçlanabilir. Porter'ın beş güç çerçevesi kullanılarak bir endüstri çalışması da yapılabilir: giriş engelleri, tedarikçi pazarlık gücü, tüketici pazarlık gücü, ikame ürün tehdidi ve endüstri rekabeti (Dyson, 2000, 635).

2.4.6. Stratejik sorunların tespiti

Sorun yönetimi, kuruluşun stratejik yönelimleri üzerinde etkisi olabilecek sorunları belirleme, bunların ortaya çıkışını tahmin etme ve bu sorunlara uygun çözümler geliştirme ile ilgili sürekli bir faaliyettir. Ayrıca problem yönetimi süreci, stratejik planlama sürecinin bir bileşenidir. Bu kavram, sorun yönetimi sürecinin üç aşaması olduğunu söyler: (1) stratejik sorunları bulmak için dış çevreyi taramak; (2) bu konuları stratejik etki ve meydana gelme olasılığı açısından analiz etmek; ve (3) bunları yönetmek için uygun eylemleri tasarlamak. Bir önceki aşamada gerçekleştirilen stratejik analize dayalı olarak, stratejik planlama sürecindeki bu adım, stratejik kaygıları tanımlar. Bir sonraki aşama olan "stratejilerin ve planların oluşturulması", stratejik kaygılara etkili yanıtlar geliştirmekten sorumludur (Jennings, & Disney, 2006,600-610).

Armstrong'un (1982) işaret ettiği gibi, bu aşamada ele alınan konular stratejik çıkarımlara sahip olanlardır: "Sorun yönetimi için başarının anahtarı, firmanın veya iş biriminin stratejik yönünü etkileyen gerçek endişeleri su yüzüne çıkarma ve izleme kapasitesi olmalıdır." ". Strickland, (2004) stratejik sorunları, bir örgütün içinde veya dışında meydana gelen ve örgütün hedeflerini gerçekleştirme kapasitesini etkileme potansiyeline sahip (iyi veya olumsuz sonuçları olan) olaylar veya faktörler olarak tanımlar. Yukarıdakilerin bir sonucu olarak, aşağıdaki stratejik sorun tanımı benimsenmiştir: Kuruluşun performansı üzerinde etkisi olabilecek ve kuruluşun zamanında yanıt vermesi gereken ve kuruluşun makul bir şekilde geri almayı tahmin edebileceği bir dış gelişme. biraz kontrol. Bir organizasyonun stratejik zorluklarını belirlemenin aşağıdaki faydaları sağlaması beklenir: organizasyon için gerçekten gerekli olan şeylere dikkati yoğunlaştırmak; kuruluşun karşılaşabileceği zorlukları veya olası sorunları tanımlamak ve örgütsel dönüşümü yönlendirmek. Stratejik endişelerin tanımlanması, gerekli organizasyonel düzenlemeleri haklı çıkaracaktır (David Fred ,2008,82-85).

2.4.7. Çalışan Katılımı

Çalışan katılımı, yönetim literatüründe sıklıkla kullanılan bir terimdir (Arasa, 2008). Stratejik planlama, birkaç kuruluş üyesinin planlama sürecine katılmasına izin verir ve bu nedenle bir kuruluşun yönünü belirlemede önemli bir rol oynar. Birkaç yazar ve uzmana göre, çalışanların katılımı, yöneticilerin örgütsel sonuçları etkilemesine izin vererek, kuruluş üyelerini aktif olarak sorgulama, deneme ve tartışma başlatma konusunda güçlendirir. Uzmanların çoğu, çalışanların stratejik planlama sürecine katılımının, strateji uygulama etkinliği için çok önemli olduğuna inanmaktadır. Arasa'ya (2008) göre katılımcı bir stratejik planlama yaklaşımı, amaç birliğine, işbirliğine ve çalışan coşkusuna yol açtığı için teşvik edilmektedir.

Mevcut literatüre göre, örgütler stratejik planlamayı daha bilinçli kullanırsa, örgütsel hedefler daha net olacak ve bireysel çalışanlar tarafından daha iyi izlenecektir. İstenen stratejik yönelimle uyumlu, sağlam taktiksel ve operasyonel kararlar almak için çalışanlar veya işletme üyeleri dahil edilmelidir. Carolina Diniz Melo, (2019), strateji hakkında geniş bir anlayış geliştirdiği, firmada strateji uygulaması hakkında fikir birliği oluşturduğu ve çalışanların moralini yükselterek onlara stratejileri uygulamak için güçlü bir motivasyon sağladığı için çalışan bağlılığının önemini vurgulamaktadır.

2.4.8. İzleme, değerlendirme ve kontrol

Son on yılda, kamu kurumlarında performans ölçümü, ölçüm sistemi tasarımı, uygulaması, sistem kullanımı ve ölçüm sistemi içeriği dahil olmak üzere çeşitli alanlarda akademisyenlerin ve uygulayıcıların ilgisini çekmiştir. Dengeli performansın şirketin hem özel hem de kamu kuruluşlarıyla ilgili olduğu gerçeğine rağmen, kamu ve özel kuruluşların ölçüm açısından farklı olduğuna dair yaygın bir inanç var gibi görünmektedir. Bunun nedeni, kamu sektöründe çeşitli ve birbiriyle rekabet eden gereksinimleri olan çok sayıda paydaşın bulunması olabilir. Bu performans değerlendirme sistemi için iki soruna neden olur. Birincisi, tüm paydaşların dikkate alınması, kimseyi tatmin etmeyen çok sayıda performans göstergesiyle sonuçlanabilir. İkincisi, birkaç paydaşın birbiriyle yarışan hedefleri olduğundan, ölçüm sonuçlarına dayalı olarak

hedefleri belirlemek veya seçimler yapmak zor olabilir / İki temel konuya ek olarak başka belirli engeller de keşfedilmiştir (Boyne, 2001,80-84).

Yukarıda belirtilen engellere ve endişelere rağmen, performans yönetimi sistemlerini kurumsal stratejiyle bütünleştirmenin bir takım faydalar sağlayacağı öngörülmektedir. Bu avantajlardan bazıları şunlardır: stratejik hedeflerin iletilmesi; strateji uygulamasının izlenmesi ve izlenmesi; sonuçların değerlendirilmesi; kısa vadeli faaliyetleri uzun vadeli stratejiyle uyumlu hale getirmek; ve çoklu organizasyonel süreçlerde sinerjiyi teşvik etmek. Ayrıca, performans değerlendirme şirketi nt sistemi, değişim faaliyetlerine odaklanmak ve organizasyonel öğrenmeye izin vermek için tasarlanmıştır (Maleho & Nkomo, 2012,60-67).

Son olarak, performans yönetim sistemlerinin bir sonucu olarak planların ve stratejilerin izlenmesi ve değerlendirilmesi, hem planın hem de stratejinin uygulanması sırasında ve sonrasında gerçekleşir. Ancak bu adım, stratejik planlama oluşturma sürecinde bir adım olarak sayılmıştır çünkü strateji değerlendirmesinin sonuçları, bir sonraki dönem için strateji ve planlar oluşturmak ve formüle etmek için girdi olarak kullanılacaktır. Bryson'a göre "strateji değişim döngüsü" yöntemini tartışırken, bu aşamanın amacı, güçlü stratejileri sürdürmek, daha az başarılı olanları değiştirmek veya ortadan kaldırmak ve bir sonraki dönem için en iyi eylem planını belirlemek için politikaları, planları ve projeleri analiz etmektir. (Basel Şahin, 2011,22-30).

2.4.9. Strateji uygulaması

Strateji uygulaması, stratejik yönetim sürecinin temel bir bileşenidir ve formüle edilmiş stratejiyi, kuruluşun vizyonunu, misyonunu, stratejisini ve stratejik hedeflerine planlandığı gibi başarıyla ulaşmasını sağlayan bir dizi eyleme dönüştürme süreci olarak tanımlanır. Strateji uygulaması, stratejik planları gerçeğe dönüştürmek ve stratejik hedeflere ulaşmak için birbiriyle ilişkili bir dizi iç ve dış faktörden etkilenen yöneticiler ve çalışanlar tarafından alınan bir dizi karar ve faaliyetten oluşan dinamik, yinelenen ve karmaşık bir süreç olarak görülmektedir. hedefler (Kabui Anne ve Christine Wanjiru, 2018,12-19).

Raynold & Chikwama'ya (2016) göre, uygulama görevi, stratejik niyetleri eylemlere dönüştürmeyi amaçlayan çeşitli girişimlerin koordinasyonunu gerektirir. Strateji uygulaması, bir şirketin rekabet avantajı ve artan performans elde etmek için organizasyon yapılarını nasıl inşa etmesi, kullanması ve entegre etmesi gerektiğini belirler. Strateji yürütme, kurumsal performansa giden uygun bir yoldur, bu nedenle yöneticiler yalnızca rekabetçi stratejiler oluşturmakla kalmamalı, aynı zamanda rekabet avantajı arayışında temel arabulucular olarak işlev gören yetkinlikler de geliştirmelidir. Strateji yürütme, günümüz kuruluşlarının çoğu için büyük bir zorluk olmaya devam ediyor. Planın ne kadar mükemmel yaratıldığı değil, ne kadar etkili uygulandığı kurumsal başarıyı belirler (Raynold & Chikwama, 2016,13-16).

Kuruluşların stratejiyi uygulama şekli, performansa önemli bir katkı sağlar, dolayısıyla başarılı strateji uygulaması için metodolojiler geliştirmek kritik öneme sahiptir. Literatüre göre, yönetim zorlukları iyi bir strateji uygulamasının merkezinde yer alır ve gelişmek istiyorlarsa Şirket sahipleri ve yöneticileri tarafından önceliklendirilmelidir. İş performansı, yalnızca planların ne kadar iyi geliştirildiğine göre değil, aynı zamanda ne kadar iyi uygulandığına göre belirlenir. Strateji uygulaması, bir kuruluşun rekabet edebilirliği için önemlidir ve gelişimini tanımlar. Kuruluşlar, strateji yürütme söz konusu olduğunda koşulların kurbanı olmaktansa, artan performans için stratejileri nasıl benimseyeceklerini kasıtlı olarak düşünmelidir. Bir plana sahip olmak organizasyonel başarıyı garanti etmez. İnsan dünyanın en iyi planına sahip olabilir ama uygulanamıyorsa üzerine yazıldığı kağıda değmez. Planı ileten veya uygulayan kişilerden koordinasyon ve kontrol sistemlerine veya yöntemlerine kadar çeşitli unsurlar (yumuşak, sert ve karma) strateji uygulama başarısını etkiler (Maleho & Nkomo, 2012,70-74).

2.4.10. Değerlendirme ve kontrol

Stratejik kontrol, üst kademe yöneticilerin, bir stratejik plan hazırlandıktan sonra ortaya çıkan değişimler ve diğer problemlerle baş edebilmelerine yardımcı olmak için geliştirilen bir anlayıştır.

Strateji değerlendirmesi ve kontrolü çok önemlidir, çünkü bir şirketin kilometre taşlarına ve hedeflere ulaşma yolundaki ilerlemesini takip etmesine izin verirler. Projelerini düzenli olarak izleyen ve yöneten bir şirket, ilerlemeyi kontrol edebilir ve sapmaları zamanında ve uygun maliyetli bir şekilde çözebilir. Craig Robinson'a (2016) göre, bir şirketin ilerlemeyi tamamlama tarihlerine, harcamalara ve kalite veya standartlara göre izlediği şirket ve kontrol garantisini değerlendirir. Bir şirketin stratejik kararları, piyasada geçerliliğini korumak için düzenli olarak gözden geçirilmelidir.

Carolina Diniz Melo'ya (2019) göre Şirket, sürekli izleme ve yönetim yoluyla rekabet avantajını koruyabilir. Kantabutra ve Avey, (2010) benzer yorumlarda bulunarak, strateji değerlendirme ve kontrolün yöneticilere belirli bir amacı, performans standardını veya diğer performans göstergelerini gerçekleştirmede başarısızlığa katkıda bulunan faktörler hakkında bilgi verdiğini belirtir. Temel fikir, kontrolün strateji uygulamasını kontrol altında tutması ve kuruluşların stratejiler ve hedefler arasındaki uyumu belirlemesine olanak sağlamasıdır. Operasyonel kontrol sistemlerinin etkili olabilmesi için dört süreci takip etmesi gerekir: performans kriterlerini tanımlama, gerçek performansı değerlendirme, belirlenmiş standartlardan sapmaları bulma ve düzeltici eylemi uygulama. Şirketin, plan uygulama ilerlemesini izlemesi ve belirtilen standartlardaki ihlalleri ele almak için düzeltici önlemler alması muhtemeldir (Kantabutra, & Avey, 2010,40-43).

2.5. Stratejik Planlamanın Kabul Edilmesine Yönelik Etkenler

Farklı değişkenler Şirket'in faaliyetlerinde stratejik planlamayı kullanmasını etkiler. Literatürün gözden geçirilmesine göre, Şirket'in stratejik planlamaya dahil olmasındaki ana motivasyonel nedenler veya itici güçler arasında çevresel dinamikler ve öngörülemezlik, şirket mülkiyeti güdüleri, küreselleşme ve yeni teknolojinin tanıtılması yer alıyor. Küreselleşme, yeni teknoloji, büyüyen yeni pazarlar ve deregülasyon, günümüz işletmeleri için sürekli sorun oluşturan değişkenlerden sadece birkaçıdır. Ayrıca kuruluşların bu sorunları ele almak için sağlam stratejiler geliştirmede proaktif olmaları gerektiğini tavsiye ediyorlar. Küreselleşme, teknik yenilik, kuralsızlaştırma, yeni pazarların ve sektörlerin ortaya çıkışı ve ekonomik yeniden yapılanma,

kuruluşları stratejik planlamaya katılmaya teşvik eden itici güçlerden bazılarıdır (O`Regan, & Ghobadian, 2007,20-22).

2.5.1. Çevresel dinamizm

Mevcut ekonomik ortamın kaotik, karmaşık ve belirsiz olması nedeniyle, her türden işletme iş yapmak ve kar marjlarını artırmak için yeni yöntemler arıyor. Ancak şirket faaliyet ortamının önemi, şirket sahipleri ve yöneticileri tarafından farklı görülmektedir. Wang ve diğerleri (2007), şirket sahiplerinin ve yöneticilerinin iş fırsatlarına ve zorluklarına farklı şekilde yaklaştıklarına dair daha fazla kanıt sağlar. Çevresel dinamizm, yöneticilerin yanlış tahminler yapmasına yol açan bir belirsizlik yaratır. Belirsizliğin üç temel unsuru değişkenlik, karmaşıklık ve belirsizliktir. Bir şirketin performansı çevre ve pazar koşullarına bağlı olduğundan, bir kuruluşun planlarını oluştururken kapsamlı bir pazar karmaşıklığı ve pazar türbülansı yürütmesi kritik öneme sahiptir (Wang, et al, 2007, 14).

Pazar karmaşıklığı, kuruluşların pazarlarda çalışırken karşılaştıkları iş veya zorluk derecesidir. Artan pazar karmaşıklığı, özellikle işletmeler pazar için çeşitli ürün veya hizmetler sunduğunda veya bir firmanın faaliyet gösterdiği pazarların sayısı da arttığında, rakiplerin sayısındaki artıştan kaynaklanır. Kuruluşlar, pazar karmaşıklığının üstesinden gelmek istiyorlarsa, strateji süreçlerini daha sık güncellemeli ve kontrol ve kademeli değişikliklerle desteklenen önemli planlama çabalarına katılmalıdır. Piyasadaki istikrarsızlık ve netlik eksikliği, piyasa çalkantısının göstergeleridir. Piyasa türbülansı, kurumsal eylemlerin beklenen sonuçlarını engellerken aynı zamanda risk yönetimi için gerekli bilgi ve yönlendirmeyi de reddederek belirsizlik yaratır. Piyasa oynaklığı, hızlı inovasyon talebini artırırken aynı zamanda mal sahiplerini ve yöneticileri tehlikeli yatırım kararları almaya zorluyor. Pazar türbülansı sıklıkla işletmelerin ve ürünlerin pazara hızlı girişine yol açarken aynı zamanda belirli organizasyonların ve ürünlerin geri çekilmesine yol açar (Kantabutra, & Avey, 2010,38-42).

Dünyanın her yerindeki şirketler, geniş kapsamlı ve zarar verici dış ve iç pazar değişikliklerini kavramak ve bunlara uyum sağlamak için mücadele ediyor. Pazar kaymaları, üretim süreçlerini değiştiriyor, rekabeti hızla genişletiyor,

mevcut müşteri tabanlarını zayıflatıyor, mevcut pazar hakimiyet modellerini değiştiriyor ve şirket potansiyelini değiştiriyor. İşletmeler, yanıtları bulmak ve hızla değişen pazar koşullarına uyum sağlamak için hızlı hareket etmelidir çünkü bu değişiklikler hem mevcut hem de yeni malların başarısızlığına ve nihayetinde değer kaybına veya kuruluşların çökmesine neden olabilir. Bu, yöneticileri daha proaktif olmaya ve kuruluşlarının faaliyet gösterdiği çevrenin farkında olmaya zorlar (Sandada, 2015,32).

2.5.2. İş ihtiyaçları

Küçük işletme literatüründe mülkiyet teşvikleri ve strateji planlaması genellikle ayrı çalışma konuları olarak görülse de, iki fikir ayrılmaz bir şekilde iç içe geçmiş durumda. Bireyler, çeşitli nedenlerle iş dünyasında olmak için ilham alırlar ve küçük işletme sahipliği bazen işletmecilerin ve ailelerinin kişisel yaşamlarıyla karmaşık bir şekilde bağlantılıdır. İnsanlar bir şirket kurmaya ya itilir ya da çekilir. Küçük şirket sahipliği, çekme ve itme baskılarının bir karışımının sonucudur. Küçük şirket sahipliği açısından operatörler, öncelikle kendi koşullarında bir şirkete sahip olmanın sunacağı iyi bir gelişme beklentisiyle yönlendirilirler (Zare ,ve diğerleri,2012, 140).

Çoğu küçük kuruluş, operatörlerinin "uzantısı" olarak çalıştığından ve işletmenin stratejik vizyonları, operatörlerin bireysel motivasyonları ve hedefleriyle güçlü bir şekilde ilişkili olduğundan, işletme sahipliği, stratejik planlamanın itici gücü olarak görülür. Basitçe söylemek gerekirse, operatör genellikle küçük kuruluşlardaki işletmedir. Ticari kuruluşlar, faaliyetlerin uygulanabilirliğini ve devamını sağlamak için öncelikle kar marjları ve büyüme fırsatlarıyla ilgilense de, küçük işletme yüklenicileri, bir iş kurma motivasyonları birincil olarak duygusal veya mali olmayan bir iradeye dayalı olabileceğinden, ticari mali konulara öncelik vermeyebilirler (David 2008,82-85).

2.5.3. Küreselleşme

Şirket için yirmi birinci yüzyılın sorunlarından biri, dünya "daha küçük" ve daha küresel bir pazar yeri haline geldikçe küresel rekabet gücüdür. Bu, pazar ortamının dünya çapındaki rekabet gücüne bakılmaksızın, müşterilere kabul görmüş kalitede tutarlı ve güvenilir ürün ve hizmetlerin verilmesi gerektiği anlamına gelir. Artan rekabetin bir sonucu olarak, dünyanın her yerindeki

işletmeler karşılaştırılabilir ürünler yaratmakta veya benzer hizmetler sunmaktadır. Bununla birlikte, kuruluşlar, küresel ekonomik entegrasyonla ilgili dinamikleri, karmaşıklığı ve karşılıklı bağımlılıkları tam olarak anlamalı ve etkin bir şekilde yönetmelidir. Küreselleşmenin bir sonucu olarak, günümüzde müşteriler çok çeşitli seçeneklere alışkındır ve ürün portföylerinin karmaşıklığı, kuruluşlar düzenli olarak yeni mallar ve hat genişletmeleri başlattıkça, stratejik planlamanın karşılaştığı sayısız engele katkıda bulunur. Sonuç olarak, her büyüklükteki kuruluş, stratejik planlamalarında çok çeşitli unsurları dikkate almalıdır (Kabui Anne & Christine Wanjiru, 2018,20-26).

Ticari kurumlar yirmi birinci yüzyıla girmeye devam ettikçe, küreselleşmenin gerçekleri daha belirgin hale gelecek ve kuruluş ile çevre arasındaki diyalog stratejik olarak daha karmaşık hale gelecektir. Bu tür bir stratejik karmaşıklık, belirsizliğe karşı koruma sağlayabilen ve zaman içinde gelişen olaylara uyum sağlayabilen stratejik planlama modelleriyle ilgili daha yeni araştırmalara yol açmıştır. Bir şirket kuruluşu, faaliyetlerinde güvenilir, dengeli ve yüksek kaliteli operasyonlar uygularsa küresel zorlukların üstesinden gelebilir. İşletmeler dünya çapında daha geniş bir pazar yelpazesine mal ve hizmet satarken, ihracat ve doğrudan yabancı yatırımlar GSYİH'den çok daha hızlı büyüdüğü için küreselleşme önümüzdeki yıllarda hızlanacak. Sınır ötesi akışlara giderek daha fazla dahil olan kuruluşların vurgusu, küresel ekonomileri ele geçirmek, optimum konumların maliyet azaltma veya kalite artırma potansiyelinden yararlanmak, teknolojik gelişmelerden yararlanmak, özel becerilerden, işgücü avantajlarından veya doğal mevcudiyetten avantajlar elde etmek üzerinedir. belirli coğrafi konumlardaki kaynaklar (Craig Robinson, 2016,5-12).

2.5.4. İnovasyon ve teknolojik ilerleme

Yeni teknolojinin dünyaya tanıtılması, bireylerin etkileşim şeklini ve işletmelerin çalışma şeklini değiştirdi. Mağazalar, ATM'ler, internet ve cep telefonlarındaki kendi kendini tarayan makineler ve video gösterimleri, teknolojinin şirketleri ve müşterileri nasıl etkilediğinin yalnızca birkaç örneğidir. Çeşitli endüstrilerdeki kuruluşlar, gelişmiş telekomünikasyon ağlarının bir

sonucu olarak iletişim yeteneklerinde çok çeşitli değişiklikleri benimsemek zorunda kalmıştır. Bilgi ve iletişim teknolojisinin yanı sıra yeni teknolojik uygulamaların entegrasyonu, yirmi birinci yüzyıl organizasyonlarının yapılarında, hedeflerinde ve kapasitelerinde büyük değişikliklere yol açmıştır (Maleho & Nkomo,2012,60-63).

Şirketler, yenilikçi ve müşteriye fayda sağlayan teknolojilerle meşgul olmak için muazzam teşviklere sahiptir. Ticari kuruluşlar, minimum tüketici ve sosyal ihtiyaçları karşılamak için inovasyona başlar ve en son teknolojiyi kullanır. Çevre bilinci, özellikle çevreye duyarlı sektörlerde yaratıcı organizasyonlar için önemli bir kriterdir. Kanıtlara göre, büyümek isteyen küçük işletmelerin yeni ürün yaratma şeklinde inovasyona odaklanması gerekecek ve bu, firmanın başarılı olmak için özellikle pazarlamada stratejik planlamanın değerini kavrama kapasitesine bağlı olacaktır. . Sonuç olarak, kuruluşlar, promosyon fonlarının daha fazlasını yalnızca gazete ve dergiler gibi geleneksel yazılı medyaya güvenmek yerine çevrimiçi reklamlara ve mobil pazarlamaya ayırmak gibi, stratejik planlamalarını mevcut yenilik ve teknolojiyle uyum içinde ayarlamalıdır (Kraus, et al. , 316-320)

Piyasa oynaklığı, yeni teknolojinin hızla yayılmasından kaynaklanır, bu nedenle, teknik gelişme ile birlikte yenilik, bir organizasyonu stratejik planlamaya katılmaya teşvik eden başlıca nedenlerden biri olarak kabul edilir. Bu nedenle, telefon, bilgisayar ve medya yaratma gibi temel teknolojilerin birleşmesi, işletmeler için önemli fırsatlar sağlamakta, mevcut mal ve hizmetlere meydan okumakta ve şirketler tarafından çok çeşitli potansiyel stratejik tepkiler üretmektedir. Sonuç olarak, organizasyonlar inovasyon ve pazar genişletme ile ilgiliyse, daha stratejik seviye planlaması gerekir (Sandada, 2015,24).

2.6. Stratejik Planlama Algısı

Strateji, örgütün uzun vadeli amaç ve hedeflerini belirleme ve bu amaçlara ulaşmak için araçları seçme süreci olarak ifade edilen, örgütün amaçlarına ulaşmasını sağlayan bir programdır. Planlama ise, önceden belirlenmiş hedeflere ulaşmak için kaynakların etkin ve verimli kullanılması için harekete geçirilmesi ve sonuç alınması açısından bilgiye dayalı bir çabaya karşılık gelir.

Günümüzde yaşanan değişimler örgütlerin geleceğini yakından ilgilendirmekte ve yöneticilerin bu değişimlerden olumsuz etkilenmemek için stratejik planlar yapmasına neden olmaktadır. Stratejik planlama, bir örgütün ne olduğu, ne yaptığı, nasıl ve neden yaptığı hakkında temel kararlar alarak bir dizi faaliyet oluşturmak ve davranışlar geliştirmek için ilkeli bir çaba olarak tanımlanmaktadır (Bircan, 2002, 11-15).

Diğer bir ifadeyle stratejik planlama, örgütün amaçlarına ulaşmasını sağlayacak amaç ve stratejilerin belirlenmesi yanında alternatif stratejiler geliştirmeyi de içermektedir. Stratejik planlama, kuruluş ile değişen pazar fırsatları arasında stratejik bir uyum geliştirme ve sürdürme yönetimsel sürecidir. Stratejik planlama, misyonlar veya stratejik yön, amaç ve hedefler, büyüme stratejileri, pazarlar ve çıktılardan oluşan bir iş portföyü geliştirmeye dayanır. Örgütlere çeşitli yararlar sağladığı bilinen stratejik planlama, özel sektör için olduğu kadar kamu sektörü için de vazgeçilmez bileşenler arasında yer almaktadır. Stratejik planlama sürecine gereken önemi veren ve bu aşamaları gerçekleştiren örgütler, başarıya giden yolda ilerlemelerini çok daha güvenli ve sağlıklı bir şekilde dikkatli ve titizlikle sürdürmektedir (Evans ,2007,92-100).

Bugünün devlet kurumları büyük bir değişim sürecinden geçiyor. Kendilerini etkili bir şekilde yöneten kuruluşlar olmalıdırlar. Bu nedenle belediye yöneticileri daha iyi planlama yapmak zorundadırlar. Kamu kuruluşlarının yönetilmesi bağlamında, geleneksel planlama sürecine alternatif bir yaklaşım olarak stratejik planlama çalışmaları yürütülmektedir. Strateji, gelişmek, değişmek ve düşünmeye bağlı kalmak demektir. Stratejik planlama, organizasyonu geleceğe taşımak için paydaşların gözünde organizasyonun kendisini yeniden üretir. Basham ve Lunenburg (1989), stratejik planlamanın endüstriyel kuruluşlar için iyi tanımlandığını ancak devlet kuruluşlarında çok eksik olduğunu belirtmektedir (Bircan, 2002, 11-15).

Planlama genellikle örgütsel hedefleri geliştirmek için kullanılır. Planlamaya gelince, söz konusu bir çalışmadır. Belediye yöneticileri stratejik planlama konusunda yeterli bilgiye sahip değillerse stratejik planlama sürecinde çok dikkatli olmalıdırlar. Başarılı stratejik planlama için yöneticilerin istekliliği

çok önemlidir. İyi kullanılırsa, stratejik planlama örgütsel başarı için çok etkili bir araç olabilir. Ayrıca stratejik planlama, örgütlerde takım kültürü de oluşturabilir. 1950'lerde ağırlıklı olarak endüstriyel organizasyonlarda kullanılmasına rağmen, stratejik planlama 1990'lardan beri devlet organizasyonlarına da entegre edilmiştir (Evans ,2007,100-108).

Pek çok kişiye göre stratejik planlama, belediyelerin etkinliğini zamanında analiz etmenin sistematik bir yolu haline geldi. Bu faaliyetler ayrıca organizasyonel yönetime girdi olarak kullanılır. Belediyelerde tüm faaliyetler bir stratejik planda toplanır. Devlet kuruluşlarında stratejik planlama çalışmasında önemli bir eksiklik olan sınırlı bir bütçeyi perspektife koydular (Romney, 1996).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA

3.1. Kalkınma Anlamı

Çoğu insan, gelişimin olumlu bir anlamı olduğu konusunda hemfikirdir; Yani, gelişme daha parlak bir gelecekle bağlantılıdır. Ancak belirli bir değişikliğin iyi mi yoksa kötü mü olduğuna karar vermek, genellikle üzerinde anlaşmaya varılması zor olan değer yargılarını içerir. En önemlisi, iyi ya da istenmeyen olarak kabul ettiğimiz şeyler zamanla değişir ve farklı bakış açılarına göre çeşitli yorumlara tabidir. Ekonomistler, ilerlemeyi geleneksel olarak artan kişi başına gelir veya gayri safi yurtiçi hasıla açısından değerlendirdiler. Ancak, gelir dağılımı çarpıksa ve ortalama gelir yükselirken yoksullar düşmeye devam ederse, pek çok ekonomist dahil pek çok kişi bunu ilerleme olarak tanımlama konusunda isteksiz olacaktır. Tantau, Khorshidi ve Mojarad'a (2017) göre kalkınma, insanların seçim özgürlüğünü destekleyen prosedürler olarak tanımlanır. Ekolojistler ise, insanlara yardımcı olsalar bile, çevresel sağlamlığı baltalayan uygulamaları zararlı olarak değerlendireceklerdir.

Diğerleri, bir toplumdaki eğitim ve sağlık düzeyinin temel ihtiyaçları karşılamak için çok önemli olduğunu iddia edebilir. Eğitim bilgi, beceri ve yetenekleri geliştirir, daha fazla bireysel seçim ve özgürlüğe izin verir ve bu nedenle büyümenin temel bir bileşenidir. Son olarak, kurumsal yapılar ve yönetişimin insan özgürlüğü ve seçimi üzerinde önemli etkileri vardır ve bazıları bunları ilerleme miktarını belirlemek için kritik özellikler olarak kabul eder. Tüm bu kavramların ortak bir yanı var: Hepsinin amacı bir şekilde insanları daha iyi duruma getirmek. Sonuç olarak, bu çalışmanın amaçları doğrultusunda kalkınma, bir toplum üyelerinin refahının iki zaman dilimi arasında iyileştirilmesi olarak tanımlanmalıdır. Bu tanım yararlı olsa da mutluluğu neyin oluşturduğuna dair ikincil bir soruyu gündeme getiriyor (Tomlinson, 2017,92-99).

3.2. Sürdürülebilir Kalkınma

Sürdürülebilir kalkınmayı "sonsuza kadar" veya en azından çok uzun bir süre, örneğin birkaç nesil sürebilen bir gelişme olarak tanımlamak makul görünmektedir. Önceki akıl yürütme göz önüne alındığında, bu iddia daha basit bir şekilde ifade edilebilir: sürdürülebilir kalkınma, refahı uzun bir süre boyunca artırır. Daha temelde, uzun vadeli sürdürülebilir kalkınma, en geniş ekonomik anlamıyla tüketimin genişletilmesini içerir. Sürdürülebilir kalkınmada zaman boyutunun önemli olduğu açıktır; Bu dinamik bir fikir. Bu, uzun bir süre boyunca takip edilebilecek veya edilmeyebilecek bir gelişim yoludur. Yol boyunca belirli bir noktayı sürdürülebilir olarak tanımlamak imkansız değilse bile zor olacaktır. Bunun nedeni, belirli bir noktadan alınabilecek birçok farklı büyüme yolunun olmasıdır. Bu yöntemlerden bazıları uygulanabilirken bazıları geçerli olmayacaktır (Pérez-Lombard, Ortiz, & Pout, ,2008,399-404).

Bunun, üyelerinin refahını belirleyen şey tarafından belirlenen, toplumun arzuladığı türden bir büyüme yolu olması da önemlidir. Refahı zaman içinde ölçmek, mevcut büyüme yolunun toplumun hedefleriyle uyumlu olup olmadığını ve bu nedenle devam etmeye değer olup olmadığını ortaya çıkarır. Çalışma Grubundaki tüm katılımcılar bu temel temalar üzerinde fikir birliğine varmışlardır. Ancak, grubun görüşlerinin diğer konularda büyük farklılıklar gösterdiği belirtilmelidir. Özellikle kısa ve uzun vadeli refah ve sürdürülebilir kalkınma arasındaki bağlantı konusunda tartışmalar olmuştur. Bu ayrımlar, grup içindeki anlaşmazlık konularına odaklanmayı abartmak için değil, bunun yerine grup konuşmalarının gerçekleştiği ortamın anlaşılmasını sağlamak için yapılmıştır. Bu çalışmada entegre bakış açısı olarak adlandırılan grup içindeki bir görüş, sürdürülebilir kalkınmanın amacının şu anda yaşayan insanların refahını ve gelecek nesillerin potansiyel refahını sağlamak olduğunu ileri sürdü (Tijiani Abubakar, 2014, 22-26).

Gelecek odaklı yaklaşım olarak bilinen ikincisi, sürdürülebilir kalkınmanın odak noktasının yalnızca ikincisi ile sınırlandırılması gerektiğini savunur; Bu, sürdürülebilir kalkınmanın gelecek nesillerin refahı için potansiyel sağlamakla ilgilenmesi gerektiği anlamına gelir. Bu perspektiflerin her biri, bütünleştirici perspektiften başlayarak aşağıda kısaca tartışılmaktadır.

Sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir kalkınma terimleri sıklıkla birbirinin yerine kullanılmaktadır. Kamu yönetimi sektöründe pazar odaklı sürdürülebilirlik uygulamalarının kilit nokta olduğu bu tez, sürdürülebilirlik kavramını geniş anlamda sürdürülebilir kalkınmadan seçmektedir. Sürdürülebilirliğin uzun vadeli büyümeye giden tek yol olduğu yaygın olarak kabul edilmektedir (Amar Erhuma, 2017, 40-49).

Sürdürülebilirlik, finansal uygulanabilirlik ve uzun vadeli rekabet edebilirlik desteğiyle önemli bir pazarlama gücüne dönüştüğü için 21. yüzyılda organizasyonel politikanın yol gösterici kavramıdır. Önemli bir sürdürülebilirlik konusu, önemli bir katma değer kaynağı olarak operasyonları yönetmeye odaklanmaktadır. Sanayileşme, faydalarına ek olarak, dünya üzerinde olumsuz etkileri olan çeşitli çevresel ve sosyal sorunları da beraberinde getirmektedir. Bu çevre sorunlarından bazıları şunlardır: arazi bozulması, küresel ısınma, emisyonlar, kaynakların tükenmesi, ozon tabakasının incelmesi, habitat tahribatı ve toprak yiyen tarımsal çöller. Bu yansımalar, sanayileşmiş ülkelerin büyüme yöntemlerinin sürdürülemez olduğuna dair küresel bir tepkiye yol açtı. Sanayileşmenin zorluklarıyla ilgili bu protestolara dayanarak, sürdürülebilirlik sanayileşmeye alternatif bir kalkınma yolu olarak savunulmuştur (Amir & Osman, 2012,68-70).

Başlangıçta sürdürülebilirlik “uzun vadeli”, “kalıcı”, “sağlam” ve “düzenli” olarak tanımlandı. Ortak bireysel, kurumsal ve kamusal çaba gerektiren dinamik, otoriter ve kapsayıcı yeni bir alan olarak kabul edilmektedir. Sürdürülebilirlik, kalkınma ve çevre arasındaki bir ilişki olarak görülmektedir. Kaynakların korunması, uzun vadeli sürdürülebilirlik, şirketin hayatta kalması ve rekabet gücü tamamen sürdürülebilirlikle ilgilidir. Sürdürülebilirlik, bir şirketin operasyonlarını gerçekleştirmenin benzersiz sistemlerini, hedeflerini ve yollarını ifade eder. Bir dizi teknik ilkenin, kurumsal performansla doğrudan bağlantılı olan kurumsal politikalara, politikalara ve uygulamalara dönüştürülmesini gerektirir (Baumgartner ve Rauter, 2017,81-84).

3.3 Sürdürülebilir Kalkınma Kavramının Tarihi

18. yüzyılda Adam Smith gibi iktisat teorisyenleri kalkınma konularına atıfta bulunurken, 19. yüzyılda Karl Marx ve klasik iktisatçılar Malthus, Ricardo ve Mill sürdürülebilir kalkınmanın belirli unsurlarını tartışırken, sonraki neoklasik iktisat teorisi temiz havanın önemini vurguladı ve yenilenebilir kaynaklar (fosil yakıtlar, cevherler) ile dışsallıklar ve kamu malları durumunda devlet müdahalesine duyulan ihtiyaç (Willis, 2005: 147; Bâc, 2008: 576; Črnjar & rnjar, 2009: 79). Daha erken dönemler ve sonraki yüzyıl, doğal kaynakların hükümdarı olarak insanı merkeze alan ekonomik ortodoksinin egemenliğine tanık oldu (Šilmeša, 2003, 404; Črnjar & Črnjar, 2009, 61). Sürdürülebilir kalkınma terimi ilk olarak ormancılık sektöründe kullanılmıştır ve ormanların biyolojik yenilenmesini baltalamaması gereken birbirine bağlı ormanların ağaçlandırılması ve hasat edilmesini içermektedir (Črnjar & Črnjar, 2009, 79). Terim ilk olarak 1980 yılında yayınlanan IUCN Doğa ve Doğal Kaynakları Koruma Stratejisinde (IUCN, 1980) kullanıldı. Sürdürülebilir kalkınma başlangıçta çevresel bir bakış açısıyla görülse de, kısa sürede sosyal yönlere ve ekonomik çalışmaya yayıldı.

Ekonomik büyümeye dayalı kalkınma, tüketimciliğin ve ekonomik büyümenin kirli ve yetersiz yaşam alanı, yoksulluk ve hastalık gibi sonuçlarla çevre üzerinde baskı oluşturduğunun açıkça görüldüğü 1970'lere kadar devam etti (Šimleša, 2003: 404). Aynı zamanda, başta hammadde ve fosil yakıt stokları olmak üzere doğal kaynakların işletilmesi, gelecek nesillerin ihtiyaçlarının tartışılmasına yol açmış ve sınırlı doğal kaynakların uzun vadeli ve akılcı kullanımına yönelik tutumun tanımlanması için bir ön koşul oluşturmuştur. kaynaklar. İnsani gelişme ile ekolojik sınırlar arasındaki dengesizlik, artan çevre sorunlarına ve feci boyutlarda olası sonuçlara işaret etmektedir. Črnjar & Črnjar (2009) çevre kirliliğinin temel nedenlerini şöyle özetledi:

1) çevre kirliliğinin antropojenik nedenleri (ekonomik büyüme, teknik ve teknolojik gelişme, endüstriyel gelişme, trafik ve ulaşım altyapısının gelişimi, nüfus artışı ve kentleşme ve kitleler) turizm),

2) çevre kirliliğinin doğal nedenleri (toprak erozyonu, seller, depremler, yanardağ patlamaları, yangınlar, kuraklıklar ve rüzgarlar)

3) çevre kirliliğinin diğer nedenleri (savaşlar, yetersiz ekolojik bilinç, gelişme ve doğal ekosistemler arasındaki dengesizlik ve limitler) - toplumun bilimsel, maddi, örgütsel ve teknolojik fırsatları). Çeşitli ekolojik problemlerde, ekosistem bozukluklarında, küresel iklim değişikliğinde, doğal afetlerde, açlık ve yoksullukta ve diğer pek çok olumsuz sonuçta görülen bu faktörlerin sonuçları, gezegenin sürdürülebilirliği konusunda uyarı niteliğindedir.

Gelişmiş ülkelerin gelişmekte olan ve gelişmemiş ülkelerin sosyo-ekonomik ve ekolojik durumlarını iyileştirme arzusu, insanlığın mevcut sorunlarını ve gelecekteki zorluklarını (sınırlı doğal kaynaklar, nüfus artışı, ekonomik kalkınma, ekolojik sorunlar vb.) Roman Kulübü olarak adlandırılan bağımsız bir küresel organizasyon olarak gruplanan bu bilim adamları, araştırmalarının sonuçlarını içeren ve dünyayı doğruya yönelik davranışı değiştirmeye çağıran iki önemli yayın yayınladılar: 1972'de Limits of Growth ve 1974'te Mankind at the Turning Point. gezegen, ilk baskıda ise sürdürülebilirlik terimi çağdaş sürdürülebilir kalkınma kavramı çerçevesinde açıklığa kavuşturulmuştur (Drljača, 2012: 20; Meadows, 1972).

Roma kulübü, aşırı sanayileşme ve ekonomik gelişmenin yakında ekolojik sınırları aşacağı konusunda uyardı. 1971'de Nicholas Georgescu-Roegen, benzer şekilde ekonomik kalkınmanın tehlikeleri hakkında uyarıda bulunan ve ekolojik ekonomi ile çevre ekonomisinin başlangıcını işaret eden Entropi Yasası ve Ekonomik Süreç'i yayınladı (Levallois, 2010).

Sürdürülebilir kalkınma kavramının oluşturulmasına farklı kurum ve kuruluşlar katılmıştır. Bunlardan en önemlisi, 1945'te merkezi New York'ta (BM, 2015e) kurulan ve günümüzde 190'dan fazla üye devleti kapsayan Birleşmiş Milletler'dir (BM). Temel amaçları şunlardır: dünyada barış ve güvenliğin sağlanması, sürdürülebilir kalkınmanın teşvik edilmesi, insan haklarının ve temel özgürlüklerin korunması, uluslararası hukukun geliştirilmesi, yoksulluğun bastırılması ve karşılıklı hoşgörü ve işbirliğinin teşvik edilmesi. BM, kuruluşundan bu yana, sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ve Binyıl Kalkınma Hedeflerine (BKH) ulaşmak için çok sayıda konferans düzenleyerek, eylemlerde bulunarak ve çeşitli yayınlar yayınlayarak sürdürülebilir kalkınma alanında faaliyet göstermektedir. Birleşmiş Milletler bünyesinde toplam 33 program, fon,

uzmanlaşmış ajans ve bağlı kuruluş faaliyet göstermekte olup, bunların bir kısmı sürdürülebilir kalkınma kavramının oluşturulmasında ve uygulanmasında önemli rol oynamaktadır.

3.4. Sürdürülebilir Kalkınmanın Ilkeleri

Ekonomik büyümenin sağlanması çevrenin korunmasına bağlıdır ve kaynakların varlığını gerektirir. Bu kaynaklar yok edilir veya tüketilirse bu sağlanamaz Miktar olarak ve istediğimiz şekilde büyüme, kaynakların korunması ve rasyonel kullanılması ekonomik büyümenin gerçekleşmesine katkıda bulunur ve bu da çevreyi korumaya yönelik çabaların korumayı arttırdığı anlamına gelir. Sürdürülebilir kalkınma kavramı ve içeriği Bu ilkeler şunlardır:

3.4.1. Planlarının Hazırlanması

Sistemler yaklaşımı, herhangi bir toplumun hem doğal hem de beşeri kısımlarındaki insan ortamının önemli olduğu temelinde, sürdürülebilir kalkınma planlarının hazırlanması ve uygulanması için bir ön koşuldur.

Bir bütün olarak kozmik sistemin yalnızca küçük bir alt sistemidir ve boyutu ne olursa olsun, herhangi bir alt sistemin içeriğinde ve öğelerinde meydana gelen herhangi bir değişiklik, doğrudan yansıtılır ve diğer alt sistemlerin öğelerinden ve içeriklerinden etkilenir. -sistemler ve dolayısıyla Dünya'nın genel sistemi. Dolayısıyla sürdürülebilir kalkınma, bu yöntemle farklı derece ve büyüklükteki alt sistemlerin dengesini sağlamak ve nihayetinde genel olarak dünya çevresinin dengesinin sağlanmasına yol açacak şekilde çalışır.

Sürdürülebilir kalkınma planlarının hazırlanmasında ve uygulanmasında sistemler yönteminin kullanılmasının, ekonomik, sosyal ve çevresel tüm yönleriyle dikkate alınarak toplumların yaşamını korumayı amaçlayan bütünleşik bir yöntem olduğu söylenebilir. diğer yönlerin maliyeti veya olumsuz etkilenmesi.

3.4.2. Popüler Katılım

Sürdürülebilir kalkınma, özellikle sürdürülebilir kalkınma planlaması, politika geliştirme ve uygulama alanında, ilgili tüm tarafların diyalog yoluyla toplu kararlar alma sürecine katılımını tanıyan bir tüzüktür.Sürdürülebilir kalkınma yerel mekansal düzeyde, yani nüfus merkezleri

düzeyinde başlar, ister şehir olsun, ister köy. Bu, aşağıdan bir gelişme olduğu anlamına gelir ve etkili bir şekilde gerçekleştirilmesi, resmi, popüler ve sivil organların ve genel olarak nüfusun, planların hazırlanması, uygulanması ve izlenmesi adımlarına katılmasını sağlayan uygun bir ademi merkeziyetçilik biçiminin sağlanmasını gerektirir. Belki de kalkınmayı aşağıdan - yerel, bölgesel ve ulusal mekansal düzeyden başlayarak - yapan sebepler, yerel yönetimlerin ve yerel halkın ihtiyaçlarına ve önceliklerine hizmet eden her gün düzinelerce karar veren belediye ve köy meclislerinin artan rolünde yatmaktadır. topluluk ve onu belirli bir kalıba göre şekillendirmek için çalışır ve bu rol aşağıdaki noktalarda özetlenebilir:

A- Hükümetler veya yerel meclisler, etkili arazi kullanım modelleri bularak, ulaşım ve geçiş sistemlerini iyileştirerek ve enerji tüketimini rasyonelleştirmek için özel programlar geliştirerek Dünya'nın sıcaklığındaki artışı sınırlayabilir.Sonuç aşağıdaki gibi olacaktır:

B- Kirlilik ve trafik sıkışıklığı sorunlarının azaltılması ve bu amaca ayrılan harcamaların azaltılması ve sonrasında halkın yaşam kalitesinin yükseltilmesine yardımcı olacak yerel yatırım kuruluşlarının kapasitesinin artırılması.

C- Yerel yönetimler ve belediyeler çevresel, ticari ve endüstriyel atıkların yönetiminden ve arıtılmasından sorumludur. Yakın zamana kadar bu kuruluşlar atıkları yaktı, okyanuslara ve nehirlere attı veya ihraç etti. Şimdilerde yerel kuruluşlar söz konusu olduğunda durum farklı. geri dönüşüm programları gibi atık miktarını azaltmak için özel programlar geliştirmek ve bunların büyük miktarlarını geri dönüştürmek ve ayrıca atıktan üretilen mallar için pazar bulmak yerel makamların yetkisi dahilindedir. Bu tür programlar işe yarayacaktır. temiz bir çevre yaratmanın yanı sıra kaynak kullanımını akılcı hale getirmek ve böylece nüfusun yaşam kalitesini yükseltmek amacıyla, özellikle atık geri dönüşüm programları ve projeleri, çevresel faydalarının yanı sıra, yüzlerce yeni iş olanağı sağlamaktadır.

D- Ozon tabakasının bozulmasına neden olan kloroflorokarbon salınımını halkın bu maddeyi içeren kaynak ve malları kullanmaktan caydırmak veya tüketimini engelleyerek azaltmak da yerel yönetimlerin sorumluluğundadır.

malzeme ve mallar ve bu da genel nüfusun sağlık düzeylerinin iyileştirilmesine yardımcı olacak ve sağlık hizmetlerinin maliyetinin artmasını önleyecektir.

E- Yerel makamlar, günlük iş seyahati mesafesini kısaltan arazi kullanım modelleri oluşturarak ve ayrıca sakinleri toplu taşımayı kullanmaya, ulaşım sistemlerine yatırım yapmaya ve etkili ulaşım ağları kurmaya teşvik ederek petrol türevlerinin tüketimini azaltmakla ilgilenmektedir. ulaşım yöntemleri. Bu da, aşağıdaki koşullar gözetilirken, hava kirliliğinin yanı sıra nüfus için ulaşım maliyetlerini azaltarak yerel refahı sağlayacaktır:

1. Kaynakların kullanım oranları, doğada yenilenme oranlarını geçmemelidir.

2. İnsan faaliyetlerinden kaynaklanan kirleticiler ve atıklar, çıkarılıp yeniden temsil edilebilecek çevresel kapasite oranlarını aşmamalıdır.

3. Doğal kaynaklar rasyonel olarak kullanılmalıdır.

4. Yenilenemeyen kaynakların kullanımından yenilenebilir kaynaklara geçiş.

5. Kaynakları uzaktan getirmek yerine mevcut yerel kaynakları kullanmak.

6. Tüketim sonucu tükenen mallar yerine geri dönüştürülebilir ve yeniden üretilebilir mallar üretmek.

7. Büyüme ve gelişme getirilerinin mekansal ve sınıfsal olarak dağılımında eşitlik.

3.5. Sürdürülebilir Kalkınma Göstergeleri

Endeksler çeşitli bağlamlarda şu şekilde anılır: sürdürülebilirlik göstergeleri, sürdürülebilirlik metrikleri, performans göstergeleri, sürdürülebilirlik raporu göstergeleri ve çevresel performans göstergeleri. Sürdürülebilirlik göstergeleri ve matrisleri birbirinin yerine kullanılmaktadır. Ayrıca, sürdürülebilirlik göstergelerinin, hükümetlere ve kuruluşlara sürdürülebilirlik hakkında bilinçli kararlar vermede yardımcı olmada oynayabileceği kritik rolü kabul eden 1992 Rio Dünya Zirvesi'nden ortaya çıkan sürdürülebilirlik göstergeleri. Tantau ve diğerlerine (2017) göre göstergeler, temel sürdürülebilirlik endişelerini değerlendirme nihai hedefi olan temel ve

çoğunlukla nicel değerlendirmelerdir. Sürdürülebilirlik göstergeleri, While Tomlinson, (2017). göstergeleri, ulusal veya örgütsel düzeylerde belirli bir bölgedeki ekonomik, sosyal ve/veya çevresel gelişme durumunu gösteren temel, en yaygın olarak nicel ölçümler olarak tanımlar.

Göstergeler, bir kuruluşun sürdürülebilirlik performansındaki ilerlemeyi raporlamak ve izlemek için kullanılan araçlardır. Amaç, şirketin eylemlerinin sürdürülebilirlik kriterlerini karşılama üzerinde olumlu veya olumsuz bir etkisi olup olmadığını bulmaktır. Sürdürülebilirlik ölçümü, birleştirildiğinde kuruluşun operasyonlarına genel bir bakış sağlayan göstergelerin (bilgi parçaları) ilerlemesinin izlenmesini gerektirir. Bu, kuruluşların ilerlemelerini görmelerine, hedefler belirlemelerine ve şirketlerinin değerini değerlendirmelerine olanak tanır. Birçok uluslararası kuruluş artık sürdürülebilirlik politikalarını izlemek ve raporlamak için bir dizi gösterge kullanıyor. Ekonomik göstergeler, çevresel göstergeler ve sosyal göstergeler, sürdürülebilirlik göstergelerinin üç ana kategorisidir. Bu ana grupların her birinin altında çeşitli bileşik göstergeler vardır (Pérez-Lombard,e ve diğerleri ,2008,406).

3.5.1. Ekonomik Göstergeler

Ekonomik göstergeler, incelenen sistemin finansal yeteneklerindeki dalgalanmaları gösteren göstergelerdir. Ekonomik göstergeler, kuruluşun paydaşlarla ilgili faaliyetlerinin tüm unsurlarını temsil eden finansal göstergelerdir; Kuruluşun finansal sistemini, finansal uygulanabilirliğini ve ekonomik ilişkilerin diğer yönlerini gösterirler. Bunlar, iki yaklaşım kullanılarak analiz edilen ekonomik trend göstergeleridir: kaynak tüketimi iskonto oranlarının değerlendirilmesi ve toplam faktör verimliliği (TFP). Tijiani Abubakar, (2014).sürdürülebilirlik bağlamında iskonto oranları kavramını tanıttı. İndirim oranları nesiller arası eşitlik kavramından veya daha spesifik olarak sınırlı, yenilenemeyen kaynaklar kavramından türetilir. Ekonomik göstergeler arasında (Ammar Irhoma, 2017,50-56):

-Ekonomik Duyarlılık Göstergesi (ESI)

Avrupa Komisyonu'nun ekonomik duyarlılık göstergesi (ECESI), şirket anketlerini tek bir döngüsel göstergede birleştirir. Bu gösterge, hatalı sinyal olasılığını azaltır ve tek tek parçaları değerlendirmek için bir tahmin ve izleme

aracı olarak kullanılır. Ekonomik duyarlılık göstergesi (ESI) dört unsurdan oluşur: endüstriyel güven, inşaat güveni, müşteri güveni ve hisse senedi fiyat endeksi.

-Yeşil Ağ Milli Hasıla

Yeşil net ulusal ürün, hem çevresel bozulmayı hem de kar akışını açıklar. Bu, GSYİH'daki sorunları düzeltir. Baumgartner ve Rauter, (2017), net yerli hasılanın (EDP-I- , EDP-II-EDP-III) üç alternatif varyantını, yani net milli gelirden doğal kaynak amortismanının düşülmesiyle hesaplanan EDP-I'yi sunmaktadır. EDP-II, dönem başında olduğu gibi dönem sonunda da aynı çevresel duruma ulaşmak için gerekli net milli gelir maliyetlerinin çıkarılmasıyla hesaplanır. Ödemeye isteklilik tekniği kullanılarak, EDP-III, çevresel baskı ve yıkım maliyetleri düşülerek elde edilir.

-Sürdürülebilir ve Ekonomik Refah Endeksi

Sürdürülebilir ve Ekonomik Refah Endeksi, Çevre Stratejisi Merkezi ve Yeni Ekonomi Vakfı tarafından oluşturuldu. Bu endeksin birincil amacı, toplumsal refaha yol açan ekonomik faaliyet bileşenini değerlendirmektir. Ekonomik faaliyet ile bunların yaşam kalitesi üzerindeki doğrudan sonuçları arasındaki bağlantıyı gösterme kapasitesi nedeniyle, bir kalkınma ölçüsü olarak GSYİH'nın yerini alması amaçlanmaktadır. Ayrıca endeks, yirmi alt endekse bölünmüş yedi ekonomik faaliyetten oluşmaktadır. Ekonomik faaliyetin yedi ana bileşeni şu şekildedir: düzeltilmiş tüketici harcamaları, yerli işgücünden hizmetler, dayanıklı tüketim mallarından hizmetler, cadde ve otoyollardan gelen hizmetler, sağlık ve eğitime yapılan kamu harcamaları, net sermaye artışı ve uluslararası merkezdeki net değişim. Álvarez, ve diğerleri, 2017).

Refahın azalmasıyla ilgili on üç gösterge şunlardır: dayanıklı tüketim malları (harcamalar ile hizmetlerin değeri arasındaki fark), özel sağlık ve eğitim harcamaları, ulaşım maliyetleri, kişisel kirlilik kontrolü, araba kazaları, su kirliliği, hava kirliliği, gürültü kirliliği, kayıp. Doğal yaşam alanları, tarım arazilerinin kaybı, yenilenemeyen kaynakların tükenmesi, iklim değişikliğinin maliyetleri ve ozon tabakasının incelmesinin maliyetleri.

3.5.2. Çevresel Göstergeler

Bu ölçümler, imalat işletmelerinin kaynakları kullanma ve çevreyi bozma oranını değerlendirmek için kullanılır. Çevresel göstergeler, örgütsel eylemlerin çevre, toprak, su ve yardım gibi canlı ve cansız türler üzerindeki etkilerini gösterir. 1970'lerin başında Amerika Birleşik Devletleri Çevresel Kalite Konseyi'nin (CEQ) kurulmasından sonra, çevresel göstergeler popüler hale geldi.

Çevresel göstergeleri analiz etmek için kullanılan yaklaşım, kaynak tüketimi için iskonto oranlarını tahmin etmektir. Kaynak tüketimi ve kirlilik indirim oranlarının hesaplanması, çevresel ve ekonomik eğilimin bir göstergesi olarak kullanılabilir. Bu durumda boyut, parasal değerler yerine fiziksel birimler olacaktır (örneğin, ton veya milyonda parça). Aynı şekilde, bu yöntem çoğunlukla büyük ölçekli kaynak kullanımı ve gaz emisyonları veya küresel ısınma gibi uzun vadeli kirlilik için kullanılır. Bu fiziksel hesaplar, özellikle endüstriyel ilerlemenin potansiyelini ve sınırlamalarını tahmin etmek için ekonomik değerlendirme için bir temel olarak sıklıkla kullanılır. Tamamlayıcı olarak kullanılan parasal verilerle fiziksel işaretlere öncelik verilmelidir. İşte bazı çevresel gösterge örnekleri (Bell ve Morse, 2008,109-105):

-Sürdürülebilirlik Performans Endeksi (SPI)

Narodoslawsky ve Krotscheck, proses sektöründeki sürdürülebilirliği ölçmek için 1994 yılında sürdürülebilirlik performans endeksini oluşturdu. Proses verilerini ve kimyasalların doğal konsantrasyonları hakkındaki verileri planlama sürecinin başlarında kullanır (genellikle bilinmeyen tahmin edilen etkileri hakkında değil). SPI değerlendirmesi, bir işlemi toprağa tamamen yerleştirmek için gereken alanın hesaplanmasını içerir. Ayrıca, birim proses için SPI, hammadde üretimi, proses, enerji ve proses kurulumu için gerekli tüm alanın yanı sıra personel ve ürün ve ürün konaklaması için gerekli alana eşittir (Bell, & Morse, 2008).

-Yaşayan Gezegen Endeksi (LPI)

WWF (1998), dünya çapında bir biyolojik çeşitlilik göstergesi olarak kullanılan Yaşayan Gezegen Endeksini (LPI) yarattı. Yaşayan Gezegen Endeksi, sınırlandırılmamış, tatlı su ve tuzlu su habitatlarındaki 1100'den fazla omurgalı

türünün 2000'den fazla popülasyonundaki değişiklikleri izler. Yaşayan Gezegen İndeksi, üç kürenin her biri için alt indeksi hesaplar. Yaşayan Gezegen Endeksi, sonraki her yıl için her küre için nüfus oranıdır. Her küre için biyoçeşitlilik indeksi, farklı türlerin tüm oranlarının geometrik ortalamasının bir önceki yılın indeks değeri ile çarpılmasıyla hesaplanır. Baz yıl 1970 olup, 1970 yılı için ölçekteki endeks değeri birdir.

-Üçlü Alt Satır Dizini

Bu, bir şirketin sürdürülebilirlik performansını ölçen bileşik bir endekstir. Sürdürülebilirlik, ekonomik kalkınma, çevresel iyileştirme ve etik eşitliğin dengesidir (Bernardo, et al ,2015).

-Ekolojik Ayak İzi (EFP)

Ekolojik ayak izi (EFP), herhangi bir popülasyon tarafından kaynak kaynaklarını sağlamak ve atıklarını emmek için sürekli olarak kullanılması gereken, birbirini dışlayan, biyotik üretken alanı tahmin eder. Biyolojik üretken alan, ekolojik ayak izinin kullandığı ölçü birimidir. Ayak izi, kaynak tedarik ağlarının yanı sıra atık yönetimi seçeneklerini de dikkate alır. Bu araştırma, mevcut teknoloji ile mevcut tüketimi sürdürmek için yıllık olarak gerekli olan kara ve deniz alanının mevcut kaynaklar dahilinde olup olmadığını belirler. Biyolojik olarak verimli arazi, biyolojik olarak verimli denizler, enerji arazisi, inşa edilmiş arazi ve insan olmayan türler biyoçeşitlilik arazisi, kara ve suyun beş bileşenidir. Ayak izleri, bileşik veya bileşen tekniği veya ikisinin bir karışımı kullanılarak tahmin edilir. Ekolojik ayak izi, ulusal ve küresel çevresel sürdürülebilirliği ölçmek için kullanılır (Bell, & Morse, 2008).

Ekolojik ayak izi, Dünya'nın yeni kaynaklar üretme ve atıkları absorbe etme kabiliyeti ile ilgili olarak tüketim ve atığın küresel ve ülke çapında bir değerlendirmesidir. Tarım arazilerini, meraları, ormanları, balıkçılığı, altyapıyı ve fosil yakıtları yönetmek için etki ölçümlerinden oluşturulmuştur.

-Yaşam Döngüsü Endeksi (LCI)

Yaşam döngüsü endeksi (LCI), tüm yaşam döngüsü özelliklerini dikkate alan süreç ve ürün kararları için oluşturulmuş bileşik bir dizindir. Bu endeksin amacı, işletmelere süreçlerin ve ürünlerin farklı tasarım ve teknoloji kaygıları için karar destek sistemleri sağlamada yardımcı olmaktır. Yaşam döngüsü

endeksinin (LCI) dört bileşeni vardır: çevre, maliyet, teknoloji ve sosyopolitik yönler. Hedeflerin bağımsız olarak gerçekleştirilmesi gereken (sabit) ve farklı sonuçlar arasında değiş tokuşa izin verilen (esnek) yönleri ele alır. Bu yaklaşım, tercih bilgisi toplama ve modellemenin ek maliyetini hesaba katarak hedefe ulaşmada daha fazla esneklik sağlar (Bond, & Morrison-Saunders, 2011,7-9).

-Çevre Sürdürülebilirlik Endeksi (ESI)

2002 Çevresel Sürdürülebilirlik Endeksi (ESI), çevresel sürdürülebilirliğe yönelik genel ilerlemeyi ölçmek için 142 ülke için geliştirilmiştir. Çevresel Sürdürülebilirlik Endeksi, 148 ülke için 68 göstergeden elde edilen bileşik bir endekstir. Ayrıca, bu göstergeler 5 bileşen ve 21 temel gösterge olarak gruplandırılmıştır: ekosistemler (hava kalitesi, su miktarı, su kalitesi, biyolojik çeşitlilik ve arazi); Çevresel streslerin (hava kirliliği, su stresi, ekosistem stresi, atık ve tüketim stresi, nüfus artışı) azaltılması; İnsan savunmasızlığının azaltılması (temel insan beslenmesi ve çevre sağlığı); Sosyal ve kurumsal yetenekler (bilim ve teknoloji, tartışma özgürlüğü, çevre yönetimi, özel sektör müdahalesi, çevresel verimlilik). Küresel sürdürülebilirliğin yanı sıra (sera gazı emisyonlarını ve sınır aşan çevresel baskıları azaltmak için uluslararası işbirlikçi çabalara katılım). Veri setindeki her değişken 0 ile 100 arasında ölçülmüştür (düşükten yükseğe sürdürülebilirlik) (Bell, & Morse, 2008).

-Çevresel Performans Endeksi (EPI)

Çevresel Performans Endeksi (EPI), insan sağlığı üzerindeki çevresel baskıları azaltma, ekosistem canlılığını artırma ve doğal kaynakların sürdürülebilir yönetimini teşvik etme politikalarının etkisini değerlendirmek için oluşturulmuştur. Çevresel performans endeksinin hedefleri, tüm hükümetlerin ele alması gereken altı politika alanı aracılığıyla izlenen bir dizi çevresel zorluğu değerlendirmektir. Çevresel performans göstergeleri (EPI'ler) çevresel performansı artırabilir. Genişletilmiş bağışıklama programları, kamu şirketleri için özel şirketlerden daha önemlidir. Ayrıca, daha büyük şirketler, çevresel zorlukları daha iyi yönetmek için çevresel performans endeksi ölçümüne daha fazla dikkat edebilir. Büyük kuruluşlar, çevresel performans endeksinin oluşturulmasına yatırım yapmak için daha fazla kaynağa sahip olabilir; ancak, bu

kaynaklar her zaman çevresel kaygılara yönelik değildir. Bunun yerine üst yönetim, bu kaynakları diğer organizasyonel hedeflere veya önemli belirsizliklere tahsis edebilir. Tüm göstergelerin 0 ile 100 arasında bir ölçeği vardır. Göstergelerin ağırlıkları, ağırlıklı bir toplam olarak toplanmadan önce temel bileşenler analizi kullanılarak analiz edilir (Bond, & Morrison-Saunders, 2011,14-22).

3.5.3. Sosyal Göstergeler

Sosyal göstergeler, nesiller arası eşitliğin özelliklerini ölçülebilir toplamlara veya en azından pratik kavramlara dönüştürmek için tasarlanmıştır. Sosyal Etki Endeksi, kuruluşun çalışanlar, tedarikçiler, yükleniciler ve tüketicilerle olan genel ilişkisini gösterdi. Öte yandan, sosyal boyutların sayısallaştırılmasına ve işlevselleştirilmesine yönelik yaklaşımlar, sayısal veya analitik araçlar ve prosedürler aracılığıyla anlamlı bir şekilde ifade edilebilen özelliklerle sınırlandırılmalıdır. Eşitliği ölçmenin en basit temel yolu, bir toplumdaki servet dağılımını hesaplamaktır (Tomlinson, 2017).

Böyle bir sayısal ifadenin değerlendirilmesi gereken çeşitli sakıncaları olduğu görülmektedir. Bunun nedeni, sosyal ve kültürel normların ve koşulların statik bir değerlendirmesine dayanması ve bireylerin mutlak homojenliğini varsaymasıdır ki bu açıkça doğru değildir. İnsanlar kaynaklarını nasıl kullandıkları ve değer verdikleri, bağışları ve sosyal adalet konusundaki farkındalıkları bakımından farklılık gösterir. Literatürde, bazı ortak sosyal göstergeler şunları içerir:

-Sağlık Değerlendirmesi (WBI)

Prescott-(2001) Allen'ın Refah Değerlendirmesi, İnsan Refah İndeksi'nin (HWI) ve ekolojik refah indeksinin (EWI) aritmetik ortalamasından oluşur. İnsan Refah Endeksi beş alt bileşene sahiptir, ancak ekolojik refah endeksi altı alt bileşene sahiptir. İnsan Refah Endeksi, sağlık ve nüfus, refah, bilgi, toplum ve eşitlik endeksleri dahil olmak üzere çeşitli alt bileşenlere sahiptir. Ekolojik refah endeksi, kaynak dağılımı, toprak, su, hava, türler ve genler için bölümlere ayrılmıştır. İnsan Refahı Endeksi 36 endikasyona ayrılmış 87 gösterge içerirken, EWI 51 göstergeye sahiptir. Göstergeler subjektif olarak değerlendirilir, hedefe

yakınlık yaklaşımı kullanılarak standardize edilir ve ağırlıklı aritmetik ortalama kullanılarak toplanır (Hyrije Abazi-Alili, &Tanevska, 2017,532).

-Refah Endeksi

Dünya Koruma Birliği (IUCN), Milletlerin Refahı: Ülkelere Göre Yaşam Kalitesi ve Çevre Endeksi'nde yayınlanan "Refah Değerlendirmesi"nin oluşturulmasını finanse etti. Refah Endeksi, 180 ülkeden 88 önlemden oluşur. Göstergeler iki alt endekste sınıflandırılır (insan refahı ve ekosistem refahı). İnsan refahı endeksi, sağlık ve nüfus endeksleri, zenginlik, bilgi ve kültür, toplum ve eşitlik endekslerinin bir kombinasyonudur. Ekosistem refah indeksi, toprak, su, hava, türler ve genler ile kaynak kullanım indekslerinin bir kombinasyonudur (Benner ve Veloso, 2008,625).

-İnsani Gelişme Endeksi (İGE)

BM, üç temel bileşenden oluşan insani gelişme endeksini (İGE) tasarladı: uzun ve sağlıklı yaşam, kişi başına düşen GSYİH ve bilgi. Doğumda beklenen yaşam süresi, bir kişinin yaşamının ne kadar uzun ve sağlıklı olacağını belirlemek için kullanılır. Kişi başına düşen GSYİH ABD doları cinsinden ifade edilir. Yetişkin okuryazarlık oranı (üçte iki ağırlıkla) ve birleşik ilk, orta ve lise sonrası brüt kayıt oranı, bilgiyi değerlendirmek için kullanılır (üçte bir ağırlıkla). Tüm endeksler, her gösterge için minimum ve maksimum değerler kullanılarak değerlenir ve her bileşendeki performans, 0 ile 1 arasında bir sayı olarak temsil edilir (Álvarez, 2017).

3.5.4. Kurumsal Sosyal Sorumluluk Göstergeleri

Bu, şirketlere “kurumsal sosyal sorumluluk uygulamaları, iş stratejisi ve şirketin genel performansının izlenmesi açısından şirket yönetimini öğrenme ve değerlendirme” konusunda yardımcı olmak için 2002 yılında tanıtılan bir dizi göstergedir. Öncelikle sürdürülebilirliğin sosyal unsurlarına odaklanan ve kurumsal sosyal sorumluluğu bir yönetim stratejisi olarak ele alırken rekabet edebilirlik, sürdürülebilirlik ve toplumsal kriterleri ele alan bir öz değerlendirme ve raporlama kılavuzudur. Sürdürülebilirliği ölçmek için kurumsal sosyal sorumluluk endeksi tam olarak oluşturulmamıştır ve sorunlarla karşılaşmaktadır (Álvarez, et al ,2017).

3.6. Stratejik Planlama Algısı ve Sürdürülebilir Kalkınma Arasındaki Ilişki

Birçok araştırmacı, stratejik planlama ile sürdürülebilir kalkınma arasındaki ilişkiyi kurumlar, bölgeler ve ülkeler çerçevesinde tartışmıştır.Örneğin, kurumsal düzeyde stratejik planlamanın avantajlarını inceleyen akademisyenler Plaziak ve Rachwal (2014), şu anda nerede olduğumuzu ve ne yapacağımızı değerlendirerek belgeleme ve işin yönünü belirleme süreci. Stratejik planın ekonomik ve sosyal boyutuna uygun olarak sürdürülebilir kalkınmanın kurumlar düzeyinde ve dolayısıyla ülkeler düzeyinde gerçekleştirilmesini sağlayacağına işaret ettikleri yer.

Bu arada, akademisyenler Albrecht ve diğerleri. (2017), geçen yüzyılın sonunda yaptıkları araştırmada, stratejik bir plan geliştirmenin, belirli bir bölge, ülke veya sektör için kalkınma stratejisi tarafından belirlenen hedeflere ulaşmak için kamu gözetim mekanizmalarının kullanımını dikkate alması gerektiğini belirtti. Ayrıca, ülkenin yerel kalkınmasını yönetmek için özel araçlar listesi, ülkenin ilerici ekonomik kalkınmasını sağlamaya yol açan ekonomik, yasal ve teşvik mekanizmalarını içermelidir.

Kurumsal Finans araştırmacıları Brocks ve Schulitz (2006), stratejik planlamaya, iş stratejilerini formüle etme ve uygulama sanatını temsil etme ve organizasyonel hedeflere dayalı olarak etkilerinin nihai değerlendirmesini yapma perspektifinden atıfta bulunur. Ek olarak, stratejik planlama, belirli organizasyonel hedeflere ulaşılmasını sağlamak için muhasebe ve finans, araştırma ve geliştirme, üretim, pazarlama, bilgi sistemleri, yönetim vb. Farklı iş bölümlerinin ve farklı bölgelerin entegrasyonuna odaklanır (Brocks & Schulitz, 2006).

Öte yandan, Arabadzhyiev ve ark. (2020), stratejik planlamanın genellikle ekonomik, sosyal ve çevresel sorunları ele almak için bir araç olarak şehir ve bölge düzeylerinde gerçekleştiğini.

Jerzy ve ark. (2019), bölgelerin başarılı bir şekilde kalkınması için bölgelerde güçlü bir orta sınıf oluşumunu teşvik edecek bir politikanın devreye sokulması gerektiğine dikkat çekiyorlar. Ancak orta sınıfın kalkınması ancak

nüfusun ekonomik yaşam standardının yükseltilmesiyle sağlanabilir ki bu da bölgeler arasındaki dengesizliklerin giderilmesini, bölgeler için sürdürülebilir ekonomik büyümenin sağlanmasını ve kalkınma yoluyla rekabet güçlerinin artırılmasını gerektirir. ve bölgelerde ekonomik büyümeleri için uygun koşullar yaratmayı ve ekonomik potansiyellerini tam olarak kullanmayı amaçlayan etkili bir kamu politikası uygulamak (Jerzy ve diğerleri, 2019).

Aynı zamanda, Avrupa Bölgeler Komitesi'nin 136. genel kurulunda Mazovia Bölgesi Başkanı Struzik (Teixeira ve Boda, 2019), bölgelerin stratejik planlamasının başarılı kalkınmanın başlangıç noktası olduğuna işaret etti. Uzun vadeli bölgesel stratejiler, bölgelerin sürdürülebilir kalkınmasını sağlamalıdır. Bununla birlikte, geliştirmeleri sırasında niteliksel olarak hazırlanmış analizleri ve açık ve profesyonelce tanımlanmış uzun vadeli hedefleri kullanmak gerekir (Petrunenko ve diğerleri, 2020).

Karpenko'nun (2016) bilimsel bir makalesinde, stratejik planlamanın, stratejik hedefleri belirleme sürecini organize eden ve koordine eden ve bölgesel yönetimler düzeyinde kaynakların daha fazla tahsis edilmesi için temel oluşturan bütünleştirici bir güç olarak hareket ettiği belirtilmiştir. Ek olarak, stratejik planlama, bölgelerin sosyo-ekonomik kalkınma konularına odaklanır ve bölgelerin kalkınması için bir strateji oluşturma ve uygulama sürecinde yöneticiler ve bireysel çalışanlar arasındaki etkileşimin oluşumu için bir temel sağlar (Karpenko, 2016).

Sürdürülebilir kalkınma için bölgelerin entegrasyonunun ve işbirliğinin önemi, birçok akademisyen Arabadzhyiev ve diğerleri tarafından tartışılmaktadır. (2020) ayrıca bazıları Romanenko (2016) toplulukları arasındaki iletişimin önemini vurgulamaktadır. Ayrıca, sürdürülebilir kalkınmanın teşvik edilmesinde ekonomik, sosyal ve çevresel teşviklerin oluşturulması sürecine finansal destek sağlamak önemlidir (Albrechts, 2017).

Aynı zamanda, Klymenko ve ark. (2016), stratejik planlamanın organizasyonuna yönelik mevcut yaklaşımlar üzerine araştırma yürüttü ve stratejik bir plan geliştirme yönteminin liderliğin doğasına, planlama nesnesinin kültürüne, ortamının karmaşıklığına, büyüklüğüne bağlı olduğuna dikkat çekti.

nesne vb. ve akademisyen, günümüzde faaliyetlerinde stratejik planlama kullanmanın faydalarını göz ardı edecek kuruluşlar bulmanın zor olduğunu belirtti. Bununla birlikte, uygulama süreci mutlaka ilgili tarafların ihtiyaçlarına göre örgütün misyonunu görüntüleme, netleştirme ve oluşturma aşamasını içermelidir (Blakely, 1994).

Metaxas'a (2002) göre, her bölgenin yeteneklerine göre ayarlanmış tarımsal-endüstriyel kompleksin geliştirilmesi için stratejilerin detaylandırılması, ülkenin güçlü tarım sektörü kadar stratejik planlamanın olası alanları arasında son derece önemli bir yöndür. ekonomi, ülke için endüstriyel güvenliği sağlamanın anahtarıdır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
ÇALIŞMA METODOLOJISI VE ANALİZLER

Bu bölümün temel amacı, araştırma sorularını ve sorgulamaları yanıtlamak için kullanılan çalışma yöntemlerini açıklamaktır. Bu bölüm metodoloji, araştırma topluluğu, araştırma örneklemi, veri toplama yöntemi, hipotezler ve çalışma modelini içerir. Bu bölüm aynı zamanda bağımsız değişken stratejik planlama (verimlilik, örgütsel gelişim, güvensizlik, esneklik ve etkinlik) ile bağımlı değişken sürdürülebilir kalkınma (sosyal boyut, çevresel boyut ve ekonomik boyut) arasındaki ilişkiyi açıklamayı amaçlamaktadır**.**

4.1.Araştırma Tasarımı

Sosyal bilimlerdeki araştırmacılar, nicel veya nitel analiz kullanırlar. Ya da karma yöntem ya da betimsel-analitik yöntemle aynı anda iki yöntemin bir dizisini kendi içinde içeren iki analiz. Miles ve Huberman'a (1994) göre, böyle bir teknikte nitel araştırma, nicel araştırma için bir gösterge görevi görebilir. Araştırmamızda analitik betimsel yaklaşım olarak adlandırılan karma yaklaşım, gerçeğin veya olgunun doğru bir şekilde incelenip betimlenmesi, dağıtılan bir anket aracılığıyla verilerin toplanması ve uygulanan yöntemde nitel ve nicel olarak ifade edilmesi ve ardından çalışan hipotezlerin test edilmesi esasına dayanmaktadır. çalışma örneğini test ederek ve ardından bu verileri analiz ederek. Bu araştırmada, araştırmada kullanılan teorinin kapsamı, stratejik planlama ve bunun sürdürülebilir kalkınma ile ilişkisi ile ilgilidir. Araştırma değişkenlerinin genel bir tanımı ve nicel yöntem çerçevesinde anketlerin toplanması ve analizi bağlamında akademik literatürü kullanarak çalışmanın çerçevesini anlamak.

4.2. Çalışma Popülasyonu Ve Örneklem

Çalışmanın evrenini, Irak'ın Babel bölgesinde yer alan, büyük ölçüde homojen belediyelerden oluşan ve bu belediyelerdeki işçi sayısının tüm uzmanlık alanlarından 490 işçi olarak tahmin edildiği tahmin edilmektedir. aşağıdaki ilişki:

$$n = \frac{N}{(1+Ne^2)}$$

N: topluluk boyutu

n: örneklem büyüklüğü

e: doğruluk seviyesi/örnek hatası “ölçümlerin tekrarlanabilirlik seviyesi”: 0,05 (Sekaran & Roger, 2016).

Bu formüle göre örneklem büyüklüğü yaklaşık **221** kişi olacaktır**.**

4.3. Veri Toplama Aracı

Irak'ta Babil belediyesinin müdürlüklerinde çalışan işçilerin görüşlerinin alınması amacıyla yapılan bu çalışmada anket esas alınmıştır.Hedeflenen katılımcılara ulaşma ve doğru cevaplar alma şansını artırmak için anketin dağıtılma yöntemi yüz yüze seçilmiştir, Araştırmacının anketin tüm paragraflarını ve yanıtlama şeklini görselleştirmesi koşuluyla, verileri kaybetmemek ve yanıtta hatalardan kaçınmak**.**

Bu araştırmada anket üç bölüme ayrılmıştır: Birinci bölümde cinsiyet, yaş, iş deneyimi gibi sosyo-demografik sorular yer almaktadır**.**

İkinci bölümde stratejik planlama ile ilgili beş eksene dağılmış 35 soru yer almıştır**.**

Üçüncü bölümde ise sürdürülebilir kalkınma ile ilgili üç eksene dağılmış 21 soru yer almıştır**.**

Bu değişkenler, aşağıdaki gibi dağıtılan 5'li Likert ölçeği kullanılarak ölçülmüştür**:**

Ona şu şekilde puanlar verildi**:**

- Kesinlikle katılmıyorum cevapa "1 puan" verilmiş**.**
- Katılmıyorum cevapa "iki puan" cevapa verilmiş**.**
- Kararsızım cevapa "üç puan" cevapa verilmiş**.**
- Katılıyorum cevapa "dört Puan" verilmiş**.**
- Kesinlikle Katılıyorum cevapa "Beş puan" verilmiş**.**

4.4. Analizler

Araştırmanın amaçlarına ulaşmak için araştırmacı, bu araştırma çerçevesinde analiz sürecini yürütmek, hipotezleri test etmek ve belirlenen hedeflere ulaşmak için Statistical Package for Social Sciences (SPSS) programını kullanmıştır. (0.05) genel olarak sosyal bilimlerde kabul edilebilir bir düzey olarak kullanılmış ve araştırmacının çalışmasının sonuçlarını yorumlamak için (0.95)'e eşit bir güven düzeyine karşılık gelmiştir**.**

Araştırma sonucunda elde edilen veriler spss programına aktarılacak ve bu program yardımıyla veriler değerlendirilecektir. Anketlerin toplanmasına başlanmadan önce geçerlilik ve güvenilirlik testleri yapılacaktır**.**

Yukarıdaki modelde yer alan değişkenler arasındaki ilişkiyi test etmek için çalışmada kullanılacak analizler şu şekildedir**:**

- •Demografik analizler
- •Çarpıklık ve Basıklık Analizleri
- •Faktör analizi ve Cronbach güven analizleri
- •Değişkenler arasındaki korelasyon analizi
- • Regresyon analizi

Demografik Analizleri

Tablo 1: Demografik Analiz

Değişken	Özellikler	Sayı	Yüzde %
Cinsiyet	Erkek Kadın Toplam	123 98 221	54.9 45.1 100.0
Yaş	21-30 yaş 31-40 yaş 41-50 yaş 51-60 yaş Toplam	49 64 59 49 221	22.2 29.0 26.7 22.2 100.0
Akademik seviye	Kolejden daha az Kolej Profesyonel derece Lisansüstü dereceler Toplam	57 79 69 16 221	25.8 35.7 31.2 7.2 100.0

Liderlik tarzi	Otoriter Liderlik	51	23.1
	Katılımcı Liderlik	62	28.1
	Delege Liderliği	52	23.5
	İşlemsel Liderlik	45	20.4
	Dönüşümcü liderlik	11	5.0
	Toplam	221	100.0
Çalışma bölümü	İnsan kaynakları yönetimi	26	11.8
	Üretme	7	3.2
	Araştırma ve Geliştirme	11	5.0
	kaliteli firma	17	7.7
	Parasal	17	7.7
	Satış ve Pazarlama	50	22.6
	Lojistik	39	17.6
	Servis bölümü	54	24.4
	Toplam	221	100.0

Yukarıdaki tablonun sonuçlara göre, örneklem üyelerinin %22,2'sini temsil eden, yaşları 21 ile 30 arasında olan ve örneklem üyelerinin %29'unun 31 ile 40 yaşları arasında olan 49 kişinin bulunduğunu göstermektedir. Örneklem üyelerinin yüzde 41 ila 50 yaşları arasında, yüzde 22,2'si 31 ila 40 yaşları arasında, örnek üyelerin ise 51 ila 60 yaşları arasında olduğu görülüyor. Yukarıdaki tabloya baktığımızda örneklem üyelerinin 123'ünün yani %55,7'sinin erkek, %44,3'ünün ise kadın olduğunu görüyoruz.Kültürel ve sosyal nedenlerden dolayı Irak'ta devlet işlerinde özellikle erkeklerin ağırlıkta olduğunu görüyoruz. Çalışmanın kalkınma projelerinin takibini gerektirdiği belediyelerde.

Katılımcının eğitim düzeyi ile ilgili soruya bakıldığında, örneklem üyelerinin %25,8'inin üniversite diplomasından daha düşük bir diplomaya sahip olduğu, örneklem üyelerinin %35,7'sinin üniversite diplomasına sahip olduğu, örneklem üyelerinin %31,2'sinin mesleki deneyime sahip olduğu görülmektedir. üniversiteden sonra sertifika ve %7,2'si yüksek lisans sertifikasına sahiptir.

Yukarıdaki tablodan örneklemin %23,1'inin kurumun liderlik tarzını Otoriter Liderlik, %28,1'inin kurumun liderlik tarzını Katılımcı Liderlik, %23,5'inin ise şöyle yanıtladığını görüyoruz: kurumun liderlik tarzı Delege Liderlik ve %20,4'ü çalıştıkları kurumun liderlik tarzının İşlemsel Liderlik olduğunu, sadece %5'i kurumun liderlik tarzının Dönüşümcü Liderlik olduğunu yanıtladı. Örneklemdeki üyelerin cevapları, her çalışanın kendi kişisel deneyimine

dayanarak liderlik tarzını iş pozisyonu ve patronuyla olan ilişkisi açısından anladığını göstermektedir.

Katılımcının çalıştığı departmanla ilgili soruya baktığımızda örneklem üyelerinin %24'ünün hizmetler departmanında, %22,6'sının pazarlama ve satış departmanında, %17,6'sının tedarik departmanında, %7,7'sinin ise tedarik departmanında çalıştığını görüyoruz. kalite departmanında, %11,8'i insan kaynakları departmanında, %3,2'si üretimde çalışmaktadır.

Tablo 2: Güvenilirlik Analizi

Değişken	Cronbach's Alpha
Kurum geliştirme (KG)	.856
Örgütsel Gelişim (GU)	.825
Verimlilik (VE)	.728
Etkililik (ET)	.798
Direnç (DI)	.700
Sosyal Boyut (SB) Çevresel Boyut (CB) Ekonomik Boyut (EB) TOPLAM	.802 .803 .851 .784

Anketin güvenirliği ve iç tutarlılık derecesi, yukarıdaki tabloda gösterildiği gibi değeri (0,7) aşıldığında iyi bir güvenirlik derecesi gösteren Cronbach alfa katsayısı test edilerek doğrulanmıştır.

Yukarıdaki tablodan çalışmanın her bir ekseni ve eksenlerin geneli için Cronbach alfa katsayısı değerinin (0,7)'den yüksek olduğunu görüyoruz, bu da anket soruları arasında iç tutarlılığın ve dolayısıyla güvenilme olasılığının olduğu anlamına gelmektedir. Çalışmak ve araştırma hedeflerine ulaşmak için bu anket üzerinde, çalışmanın tüm boyutları için genel Cronbach alfa katsayısının değeri 0,784'dir.

Tablo 3. Çarpıklık ve Basıklık Analizleri

	GU	VE	ET	DI	SB	CB	EB
std. Sapma	3.0840	3.1519	3.0192	3.2504	3.1080	3.3982	3.3051
çarpıklık	.06886	.77837	.72333	.08416	.83052	.93166	.97100
std. Çarpıklık Hatası	-.192	-.053	.101	-.054	.004	-.419	-.090
Basıklık	.164	.164	.164	.164	.164	.164	.164
std. Basıklık Hatası	-.912	-1.068	-.653	-.813	-1.044	-.200	-.910
N	.326	.326	.326	.326	.326	.326	.326

Yukarıdaki tablo ortalamayı (std) göstermektedir. Madde soruları için sapma, çarpıklık ve basıklık analizleri, bu analizler elde edilen verilerin dağılımının normal olup olmadığını yapılandırmak için çok önemlidir. ±1,0 arasındaki bir çarpıklık ve basıklık değeri çoğu psikometrik amaç için mükemmel kabul edilir, ancak bir değer Uygulamaya bağlı olarak çoğu durumda ±2,0 arası da kabul edilebilir." (George ve Mallery, 2010), Sonuçlara bağlı olarak elde edilen verilerin dağılımının normal olduğu fark edilebilir.

Yukarıdaki tablodaki çarpıklık ve basıklık analizi sonuçları, anketteki tüm sorular için çarpıklık ve basıklık analizi değerlerinin -1 ile +1 arasında olduğunu ve bu da verilerin normal olduğunu göstermektedir ve analiz için uygundur.

Tablo 4. Faktör Analizi

	Factor değeri	KMO and Bartlett's analizi	% of Variance
Kurum geliştirme (KG)	.964	.738	82.131
Güvensizlik (GU)	.982		
Verimlilik (VE)	.930		
Etkililik (ET)	.943		
Direnç (DI)	.942		
Sosyal Boyut (SB)	.922		
Çevresel Boyut (CB)	.676		
Ekonomik Boyut (EB)	.785		

Açımlayıcı faktör analizinin amacı, değişkenler arasındaki ilişkileri ve çalışmada belirlenen faktörlerin geçerliliğini belirlemektir.

Açımlayıcı faktör analizi, bir dizi tanımlanmış değişken içindeki ilişkilerin modelini açıklayan altta yatan değişkenleri veya faktörleri belirlemeye çalışır.

Açımlayıcı faktör analizi (EFA) genellikle ölçeğin faktör yapısını ortaya çıkarmak ve iç güvenirliğini incelemek için kullanılır. Araştırmacıların, ölçümlerinin altında yatan faktör yapısının doğası hakkında hipotezleri olmadığında sıklıkla tavsiye edilir.

Ölçeğin güvenirliğini artırmak amacıyla çalışmanın sekiz boyutu SPSS programı kullanılarak açımlayıcı faktör analizine tabi tutulmuş, açımlayıcı faktör analizi, dışlama için değeri 0,7'den küçük olan uygunsuz maddeleri tespit etmektedir. Elde edilen sonuçlardan araştırmada yer alan tüm boyutlara ilişkin faktör analizi değerlerinin 0,7'den büyük olduğunu, dolayısıyla boyutların çalışmaya uygun ve güvenirliğinin yüksek olduğunu görüyoruz.

Faktör analizi yapmanın temel şartı değişkenler arasında bir ilişkinin varlığıdır. Örneklem büyüklüğünün faktör analizine uygun olup olmadığını belirlemek için Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) uygulaması yapılmalıdır. KMO değerinin 0 ile 1 arasında değişmesi ve 1'e yakın olması değişkenlerin birbirini mükemmel şekilde tahmin edebildiğini gösterirken, KMO değerinin 0,50'den büyük olması beklenmektedir. KMO testinin p değerinin 0,05'ten yüksek olması faktör analizi yapılabileceğini göstermektedir.

Yukarıdaki tabloda KMO değerinin .738 olması sonucunun test edilmesi bu çalışmada örneklem büyüklüğünün faktör analizi için yeterli olduğunu göstermektedir. Bu değer, değişkenler arasında faktör analizinin yapılabilmesi için yeterli düzeyde ilişkinin bulunduğunu göstererek faktör analizine devam edilebileceğini göstermektedir.

Açıklayıcı faktör analizi sonucunda elde edilen toplam varyans oranı, ölçeği oluşturan alt boyut sayısını göstermektedir. Bu yöntem kullanılarak faktör analizinde açıklanabilen toplam varyansın %82,14 olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 5. Korelasyon Analizi

Correlations

		KG	GU	VE	ET	DI	SB	CB	EB
KG	Pearson Correlation	1							
	Sig. (2-tailed)								
GU	Pearson Correlation	.832**	1						
	Sig. (2-tailed)	.000							
VE	Pearson Correlation	.482**	.494**	1					
	Sig. (2-tailed)	.000	.000						
ET	Pearson Correlation	.128	.192**	.484**	1				
	Sig. (2-tailed)	.058	.004	.000					
DI	Pearson Correlation	.397**	.415**	.172*	.216**	1			
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.011	.001				
SB	Pearson Correlation	.451**	.472**	.355*	.415**	.761**	1		
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.021	.001	.000			
CB	Pearson Correlation	.339**	.446**	.750**	.613**	.430**	.513**	1	
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000		
EB	Pearson Correlation	.600**	.543**	.776**	.751**	.555**	.561**	.887**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Pearson korelasyon analizi niceliksel değişkenler arasındaki ilişkiyi incelemek için en yaygın ve kullanılan analizdir; -1 ile 1 arasında bir değer aldığında, 0 korelasyon olmadığını, 1 tam pozitif korelasyonu, -1 ise tam negatif korelasyonu gösterir. Korelasyon katsayısının değeri 1 veya -1'e ne kadar yakınsa, o kadar güçlü bir korelasyon var demektir. Örneğin iki değişken arasındaki korelasyon değerinin 0,7'den yüksek olması bağımsız değişken ile bağımlı değişken arasında güçlü ve pozitif bir ilişkinin olduğunu gösterir. Pozitif korelasyon, bağımsız

değişken artarsa bağımlı değişkenin de artacağını, korelasyon değeri negatifse bağımsız değişken artarsa bağımlı değişkenin azalacağını göstermektedir.
Yukarıdaki tablodaki sonuçlara baktığımızda stratejik planlamanın (Kurum Geliştirme (KG), Güvensizlik (GU), Verimlilik (VE), Etkililik (ET) ve Direnç (DI)) boyutları ve sürdürülebilir kalkınma boyutları arasındaki pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Sonuçlara göre Verimlilik ile Ekonomik Boyut arasındaki korelasyon değerinin en yüksek olduğunu (.776**), ardından etkinlik (ET) ile Ekonomik Boyut arasındaki korelasyon değerinin, 0,751** olduğunu göstermektedir

Tablo 6. Regresyon Analizi (Sosyal Boyutu)

Bağımlı Değişken	bağımsız değişkenler	β	t	P Değeri	R^2	F
Sosyal Boyut (SB)	(constant)		4.971	.000	.613	70.774
	Kurum geliştirme (KG)	.120	1.543	.024		
	Güvensizlik (GU)	.148	1.892	.040		
	Verimlilik (VE)	.134	-2.397	.017		
	Etkililik (ET)	.094	1.903	.008		
	Direnç (DI)	.655	13.786	.000		

Doğrusal regresyon, diğer ilgili bilinen verilerin değerini kullanarak bilinmeyen verilerin değerini tahmin eden bir veri analiz tekniğidir. Bir modelde bir değişkeni etkileyen iki veya daha fazla bağımsız değişken arasındaki nedensel ilişkileri açıklamak ve bu bağımsız değişkenlerin etki düzeylerini belirlemek için kullanılan yönteme çoklu regresyon analizi denir.

Basit ve çoklu regresyonun iki türü vardır. Basit doğrusal regresyon, biri bağımlı ve biri bağımsız olmak üzere iki değişkenle çalışır. Çoklu regresyon bağımlı bir değişkendir ve o bağımlı değişkeni etkileyen birden fazla bağımsız değişkenle çalışır.

Doğrusal regresyon analizi, bir veya daha fazla bağımsız değişken ile bağımlı değişken arasındaki neden-sonuç ilişkilerini belirlemeye yönelik bir

yöntemdir. Her bir bağımsız değişkenin (stratejik planlama) bağımlı değişken (sürdürülebilir kalkınma) üzerindeki etkisinin boyutunu belirlemek için çoklu regresyon analizi yapılmıştır. Regresyon analizi sonuçlarını tamamlamak amacıyla R2, F-testi ve Beta değerleri incelendi. Regresyon katsayısı R^2, modelin bağımsız değişkenleri tarafından açıklanan bağımlı değişken miktarını yansıtır. P değeri regresyon modelinin istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını gösterir.

Tablodan R^2 regresyon katsayısının değerinin 0,613 olduğunu, yani bağımsız değişkenlerin bağımlı değişkendeki değişimin %61,3'ünü açıkladığını, ayrıca tüm bağımsız değişkenler için p değerinin %5'ten küçük olduğunu görüyoruz. Bu da bağımsız değişkenlerin bağımlı değişken üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olduğunu göstermektedir. Bu çalışmanın sonuçları birinci ana hipotez ve onun alt hipotezleriyle tutarlıdır.

Tablo 7. Regresyon Analizi (Çevresel Boyutu)

Bağımlı Değişken	bağımsız değişkenler	β	t	P Değeri	R^2	F
Çevresel Boyut (CB)	(constant)		9.775	.000	..332	22.824
	Kurum geliştirme (KG)	-.170	-1.658	.019		
	Güvensizlik (GU)	.528	5.128	.000		
	Verimlilik (VE)	-.076	-1.029	.005		
	Etkililik (ET)	.230	-3.519	.001		
	Direnç (DI)	.341	5.467	.000		

Tablodan R^2 regresyon katsayısının değerinin 0,332 olduğunu, yani bağımsız değişkenlerin bağımlı değişkendeki değişimin %33,2'ünü açıkladığını, ayrıca tüm bağımsız değişkenler için p değerinin %5'ten küçük olduğunu görüyoruz. Bu da bağımsız değişkenlerin bağımlı değişken üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olduğunu göstermektedir. Bu çalışmanın sonuçları ikinci ana hipotez ve onun alt hipotezleriyle tutarlıdır.

Tablo 8. Regresyon Analizi (Ekonomik Boyutu)

Bağımlı Değişken	bağımsız değişkenler	β	t	P Değeri	R^2	F
Ekonomik Boyut (EB)	(constant)		8.511	.000	.415	32.225
	Kurum geliştirme (KG)	-.206	-2.146	.033		
	Güvensizlik (GU)	.686	7.126	.000		
	Verimlilik (VE)	-.142	-2.058	.041		
	Etkililik (ET)	-.155	-2.536	.012		
	Direnç (DI)	.310	5.306	.000		

Tablodan R^2 regresyon katsayısının değerinin 0.415 olduğunu, yani bağımsız değişkenlerin bağımlı değişkendeki değişimin %41,5'ini açıkladığını, ayrıca tüm bağımsız değişkenler için p değerinin %5'ten küçük olduğunu görüyoruz. Bu da bağımsız değişkenlerin bağımlı değişken üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olduğunu göstermektedir. Bu çalışmanın sonuçları üçüncü ana hipotez ve onun alt hipotezleriyle tutarlıdır.

SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Çalışmanın temel amacı, sürdürülebilir kalkınmanın çeşitli sosyal, çevresel ve ekonomik boyutlarını ve stratejik planlamanın etkisini (kurumsal gelişim (ID), güvensizlik (GU), verimlilik (VE), etkililik (ET) ve esneklik) incelemektir. Irak'ın Babil Belediyesi çalışanlarına anketin manuel olarak dağıtılması yoluyla DI) üzerinde uygulamalı bir çalışma yapılmıştır. Çalışma, Babil Belediyesi çalışanlarına manuel olarak dağıtılarak gerçekleştirildi ve elde edilen anketlerden 221 anket elde edildi. Elde edilen sonuçlar, çeşitli boyutlarıyla stratejik planlama ile ekonomik kalkınma, sürdürülebilir sosyal ve çevresel gelişme arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu göstermiştir.

Sonuçlar ayrıca stratejik planlamanın sosyal, çevresel ve ekonomik boyutlar üzerindeki etkisi arasında pozitif, istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu gösterdi. Sonuçlar, stratejik planlamanın sürdürülebilir kalkınmanın ekonomik boyutu üzerindeki etkisinin, sürdürülebilir kalkınmanın sosyal ve çevresel boyutu üzerindeki etkisinden daha büyük olduğunu gösterdi. Bunun pek çok nedeni var, en önemlisi Irak'ta ekonomik planlamanın rolünün uzun yıllardır ihmal edilmesi ve sosyal ve çevresel boyutları etkileyen kültürel faktörlerin varlığı. Ekonomik boyutlara odaklanmak ve reform programları aracılığıyla sürdürülebilir ekonomik kalkınmayı sağlamak için çalışıyoruz.

Bu çalışmanın sonuçları diğer birçok çalışmayla tutarlıdır (Albrechts, Balducci, Hillier, 2017; Teixeira, Boda, 2019; Jerzy, Ciaian, Di Marcantonio, 2019).

Çalışma, Irak'ın Babil bölgesi gibi belirli bölgelerde ekonomik, sosyal ve çevresel büyümenin desteklenmesini sağlamak için etkili stratejik planlamanın gerekli olduğu sonucuna varmıştır. Bu nedenle stratejik planlamanın uygulanma süreci oldukça karmaşık ve çok unsurludur; Bu, uygulama sürecine çok sayıda uzmanın katılımını ve aynı zamanda stratejik planlama hazırlığında kapsamlı bir analiz taahhüdünü gerektirir.

Ancak stratejik plan hazırlama aşamasındaki zorluklara rağmen giderek daha fazla ülke bu aracı kendi bölgelerinde sürdürülebilir kalkınmayı teşvik etme faaliyetlerinde kullanıyor. Bölgelerde kalkınma programları ve stratejilerinin

uygulanması da dahil olmak üzere son yıllarda pozitif ekonomik büyüme ve istihdam oranları sergileyen Irak ve gelişmekte olan ülkelerin deneyimi bunun canlı bir örneğini sunmaktadır. Aynı zamanda, mevcut gerçekler dikkate alındığında, bölgenin kalkınmasına yönelik stratejik planlamanın rolü temelde yeni bir düzeye ulaşıyor ve uygulamasının etkinliği, küresel ekonominin karantina öncesi koşullara dönüş oranına bağlı. seviye.

Dolayısıyla çalışma, stratejik planlamanın özü ve uygulama sürecinin bileşenleri hakkında bilgiler içermektedir. Ayrıca bu çalışmada turizm, ulaşım, sağlık, eğitim ve doğal kaynaklar gibi ekonomik, çevresel veya sosyal boyutlar çerçevesinde gelişme alanlarına odaklanma olanağı sunan stratejik planın uygulanmasına yönelik yönlendirmeler de belirlenmiştir. . İş sektörü, altyapı, sosyal alan ve çevre.

Ayrıca farklı ülkeler bağlamında, bölgesel kalkınmaya yönelik stratejik planlamanın uygulanmasından sorumlu, ilgili uzmanlaşmış kurumların kurulmasının gerekli olduğuna inanıyoruz.

Öneriler

Araştırmada ulaşılan sonuçlara göre araştırmacı şunları önermektedir:

Irak hükümetinin elinde bulunan ve Irak'taki Babil belediye müdürlüklerinde vatandaşlara sunulan hizmetlerin iyileştirilmesinin ve belediyelerin ekonomik, sosyal ve sosyal açıdan çalışmalarının geliştirilmesinin mümkün olduğu önemli bir departman olması nedeniyle stratejik planlamaya dikkat edilmesi ve çevresel hususların uyumlaştırlması önerilemektedir.

Aynı zamanda stratejik planlama yapılırken bölgelerdeki duruma ilişkin ön verilerin dikkate alınması çok önemlidir. Bölgesel GSYİH analizi, birincil veri analizinin canlı bir örneğidir. Bu fikirlerin uygulandığı ülkeler arasında, son yıllarda istikrarlı ve artan bir ekonomik büyüme sergileyen Birleşik Arap Emirlikleri'nin ilginç deneyimine dikkat çekmek gerekir. Ülkenin istihdam politikasını bölgeler bağlamında takip edip ve aynı zamanda etkinliği ülkenin ulusal ekonomik büyümesinde ifade edilen bölgelerin kalkınmasına yönelik mevcut program ve stratejiler analiz edilmiştir.

Ayrıca, küresel karantinanın olumsuz etkilerinin neredeyse herkes tarafından hissedildiği gerçeği dikkate alındığında, stratejik planlamanın hem

bölgenin hem de bir bütün olarak ülkenin sürdürülebilir kalkınmasını sağlamadaki rolü tamamen yeni bir düzeye ulaşmalıdır. Herkes ve şimdi bunları mümkün olduğunca çabuk ortadan kaldırmak için etkili bir plan geliştirmek gerekecektir.

Araştırmacı ayrıca, Irak'ın farklı bölgelerinde, farklı gelişmekte olan ülkelerde ve farklı zamanlarda stratejik planlama ve bunun sürdürülebilir kalkınma ile ilişkisine ilişkin çok sayıda araştırma yapılmasını, böylece genellenebilecek sonuçlara ulaşmanın mümkün olmasını önermektedir.

KAYNAKÇA

Abdulrahman, A.O., Huisingh, D. and Hafkamp, W., (2015). Sustainability improvements in Egypt's oil & gas industry by implementation of flare gas recovery. Journal of Cleaner Production, 98, pp.116-122.

Adams, W.M., (2006). The future of sustainability: Re-thinking environment and development in the twenty-first century. In: Report of the IUCN renowned thinkers meeting, pp. 31.

Albrechts, L., Balducci, A., Hillier, J. (2017). Situated practices of strategic planning and sustainable development. Routledge, London, UK.

Ali Asghar Sadeghi MOJARAD, Vahid ATASHBARI & Adrian TANTAU,(2018), Challenges for sustainable development strategies in public management industries, The Bucharest University of Economic Studies, 627-636.

Allexander, J.M., & Schwanenflugel, P.J. (1994). Strategy regulation: The role of intelligence, metacognitive attributions and knowledge base. Developmental Psychology, 30 (5), 709-730.

Álvarez, M.E.P., Bárcena, M.M. and González, F.A., (2017). On the sustainability of machining processes. Proposal for a unified framework through the triple bottom-line from an understanding review. Journal of Cleaner Production, 142, pp.3890-3904.

Ameer, R. and Othman, R., (2012). Sustainability practices and corporate financial performance: A study based on the top global corporations. Journal of Business Ethics, 108(1), pp.61-79.

Ammar Irhoma,(2017), Development of a Sustainability Management System for Petroleum Companies, Trent university , 20-67.

Andrews R., Boyne G., Law J., Walker R., (2011). Strategy Implementation and Public Service Performance. Administration and Society 6 (2)

Arabadzhyiev, D.Yu., Buryk, Z.M., Barshatska, H.Yu., Huba, M.I., Shashyna, M.V. (2020). Establishing interterritorial cooperation of amalgamated territorial communities as a tool to sustainable development. International Journal of Management, 11(5), 1036- 1044.

Arabadzhyiev, D.Yu., Buryk, Z.M., Barshatska, H.Yu., Huba, M.I., Shashyna, M.V. (2020). Establishing interterritorial cooperation of amalgamated territorial communities as a tool to sustainable development. International Journal of Management, 11(5), 1036- 1044.

Arasa, R., (2008). Strategic Planning, Employee participation and Organizational Performance in Kenya Insurance (Unpublished PhD Thesis).University of Nairobi, Nairobi.

Armstrong, J. (1982). The value of formal planning for strategic decisions: A review of empirical research. Strategic Management Journal, 3 (July September, 197 -211.

Basel Shahin, (2011), Evaluating the effectiveness of strategic planning within the middle eastern public sector, Victoria University, Melbourne, Australia, 11-54.

Baumgartner, R.J. and Rauter, R., (2017). Strategic perspectives of corporate sustainability management to develop a sustainable organization. Journal of Cleaner Production, 140, pp.81-92.

Bell, S. and Morse, S., (2008). Sustainability indicators: measuring the immeasurable?. London: Earthscan.

Benner, M.J. and Veloso, F.M., (2008). ISO 9000 practices and financial performance: A technology coherence perspective. Journal of Operations Management, 26(5), pp.611-629.

Bernardo, M., Simon, A., Tarí, J.J. and Molina-Azorín, J.F., (2015). Benefits of management systems integration: a literature review. Journal of Cleaner Production, 94, pp.260-267.

Bircan, ‹. (2002). Kamu kesiminde stratejik yönetim ve vizyon. *DPT Planlama Dergisi*, *42*, 11-19.

Blakely, E. (1994). Planning Local Economic Development and sustainable development. SAGE Publications, Thousand Oaks, CA.

Bond, A.J. and Morrison-Saunders, A., (2011). Re-evaluating sustainability assessment: aligning the vision and the practice. Environmental Impact Assessment Review, 31(1), pp.1-7.

Boron, S. and Murray, K., (2004). Bridging the unsustainability gap: a framework for sustainable development. Sustainable Development, 12(2), pp.65-73.

Boyne, G. (2001). Planning, Performance and Public Service Journal of Public Administration, 79(1), 73-88

Brocks, S., Schulitz, A. (2006). Integrated sustainable development Concepts: A practical guide for the elaboration and implementation of Regional Development Concepts. BVLEG, Berlin, Germany.

Brocks, S., Schulitz, A. (2006). Integrated sustainable development Concepts: A practical guide for the elaboration and implementation of Regional Development Concepts. BVLEG, Berlin, Germany.

Carolina Diniz Melo, (2019), Strategic planning of the Downstream Petroleum Supply Chain,5-30.

Chavunduka D., Chimunhu P., and Sifile O., (2015). Strategic Planning intensity and organizational performance: A case of Zimbambwe mining development corporation. European Journal of Business and Management, 7 (5), 40- 64.

David Fred R. (2008). "Strategic Management", translated by Ali Parsaian and Seyed Mohammad Aarabi, Tehran: Cultural research Office,80-87.

Debrah Kwame Poku,(2012), The effect of strategic planning on the performance and operations of the agricultural development bank, Kwame Nkrumah University, 9-20.

Dyson, R.G. (2000). Strategic Development and SWOT Analysis at the University of Warwick, European Journal of Operational Research, Vol. 152 pp.631-40.

Evans R. (2007). The case againist strategic planning. *Independent School*, *67* Gupta, V., & Grossmann, I. E. (2017). Offshore oilfield development planning under uncertainty and fiscal considerations. Optimization and Engineering, 18(1), 3-33.

Hall, J., & Vredenburg, H. (2003). The challenge of innovating for sustainable development. MIT Sloan Management Review, 45(1), 61.

Hyrije Abazi-Alili, PhD; Blerta Abazi Chaushi, PhD; Agron Chaushi, PhD Hristina Anastasievska-Tanevska, (2017), Identifying factors that influence sustainable development: the case of Macedonia,525-539.

Jennings, D. & Disney, J., (2006). Designing The Strategic Planning Process: Does Psychological Tyoe Matter. Management Decision Journal, 44(5), pp. 598-614.

Jerzy, M., Ciaian, P., Di Marcantonio, F. (2019). Regional impacts of the EU Rural Development Programme: Poland's food processing sector. Regional Studies, 49, 65- 67.

Jerzy, M., Ciaian, P., Di Marcantonio, F. (2019). Regional impacts of the EU Rural Development Programme: Poland's food processing sector. Regional Studies, 49, 65- 67.

Jui-Che Tu, Pi-Lien Chiu, Yu-Chen Huang, and Chuan-Ying Hsu,(2013), Influential Factors and Strategy of Sustainable Product Development under Corporate Social Responsibility in Taiwan, Hindawi Publishing Corporation, 1-16.

Kabui Anne And Christine Wanjiru,(2018), Strategic planning process, strategy implementation, organizational characteristics and performance of accredited universities in Kenya, University Of Nairobi,8-30.

Kantabutra, & Avey, C.A., (2010). The Power of Vision: Statements That Resonate. Journal of Business Strategy, 31(1), pp. 37-45.

Karpenko, A. (2016). Strategic planning as an instrument of sustainable development of the region. Ekonomika, Finansy, Pravo, 5, 3-7.

Kim, Y. et al., (2008). An integrated model of supply network and production planning for multiple fuel products of multi-site refinerie Computers and Chemical Engineering, Volume 32, pp. 229-235.

Klymenko, V.V., Akimova, L.M., Korzh, M.V. (2016). Regional aspects of sustainable development in Ukraine. Actual Problems of Economics, 4(178), 178-188.

Kraus, , Harms, R. & Schwarz, E.J., (2006). Strategic Planning in Smaller Enterprises-New Empirical Finding Management Research News, 29(1), pp. 334-344.

Maleho and Nkomo,(2012),Strategic planning and implementation challenges faced by public entities, University Of Kwazulu-Natal,50-80.

Metaxas, T. (2002). Place/City Marketing as a tool for local sustainable development and city's competitiveness: a comparative evaluation of Place Marketing policies in European cities.

Michele Biasutti & Sara Frate,(2017), A validity and reliability study of the Attitudes toward Sustainable Development scale, University of Padova,1-9.

MirHassani, A., (2008). An operational planning model for petroleum products logistics under uncertainty. Applied Mathematics and Computation, Volume 196, pp. 744-751.

Misni, F. & Lee, L. , (2017). A Review on Strategic, Tactical and Operational Decision Planning in Reverse Logistics of Green Supply Chain Network Design. Journal of Computer and Communications, Volume 5, pp. 83-104.

O`Regan, N. & Ghobadian, A., (2007). Formal Strategic Planning: Annual Rain Dance or Wheel of Succes Strategic Change, 16(1), pp. 11-22.

Oliveira, F. & Hamacher, , (2012). Optimization of the Petroleum Product Supply Chain under Uncertainty: A Case Study in Northern Brazil. Ind. Eng. Chem. Re, Volume 51, pp. 279-287.

Paterson, A. (2009). A review of strategic planning practices that may be applied by the South African National Planning Commission. Development Planning Division working paper series Number 6, DBSA: Midrand,50-64

Pearson J, and Robinson R. (2004)"Strategic Planning and Management", translated by Sohrab Khalili Shorini, Tehran: Memorial Book.

Pérez-Lombard, L., Ortiz, J., & Pout, C. (2008). A review on buildings energy consumption information. Energy and buildings, 40(3), 394-398.

Petrunenko, I., Malinoshevska, K., Kliutsa, S., Dukhnevych, A., Demianyshyna, O. (2020). Strategy, economic and legal foundations for the development of agro-industrial complex within the conditions ensuring of food security. International Journal of Management, 11(6), 463-475.

Plaziak, M., Rachwal, T. (2014). The role of entrepreneurship in sustainable development strategies (based on the Polish National Strategy of Regional Development 2010- 2020). Europa XXI, 26, 97-98.

Raynold T. & Chikwama, (2016), Strategic planning practices: the antecedents and business performance outcomes in zimbabwean small to medium scale enterprises , University Of Zimbabwe, 10-18.

Romanenko, Y.O. (2016). Place and role of communication in public policy. Actual problems of Economics, 2 (176), 25-31.

Romney, V. (1996). *Strategic planning and needs assessment for schools and communitie* Fairfax, VA: National Community Education Foundation

Sandada, M., (2015). Strategic Planning Dimensions in Small and Medium Enterprises (SMEs) in South Africa: Their Relative Importance and Variations in Selected Demographic Variable Economic Forum Journal, 4(1),9-34.

Schweitzer, D. (2010b). Oil Companies and Sustainability: More than Just an Image? Tantau, A. D., Khorshidi, M., & Mojarad, A. A. S. (2017, July). International Oil Companies

Strickland, A. J. (2004) Strategic Management Concepts and Cases, McGraw-Hill/Irwin ISBN.

Sustainability after Oil Price decline. In Proceedings of the International Conference on Business Excellence (Vol. 11, No. 1, pp. 157-167). De Gruyter Open.

Teixeira, D., Boda, P. (2019). sustainable development Strategies the key for local and regional governance. European Committee of the Regions.

Tijiani Abubakar,(2014), A Study of Sustainability in the Public management Supply Chain, University of Central Lancashire, 20-38.

Tomlinson, K. (2017). Public management companies and the management of social and environmental impacts and issues: The evolution of the industry's approach (9292562460). Retrieved from https://www.econstor.eu.

Tong, K., You, F. & Rong, G., (2014). Robust design and operations of hydrocarbon biofuel supply chain integrating with existing petroleum refineries considering unit cost objective. Computers and Chemical Engineering, Volume 68, pp. 128-139.

Wagner, M. (2010) 'The Role of Corporate Sustainability Performance for Economic Performance: A Firm-Level Analysis of Moderation Effects', *Ecological Economics*, 69 (10): 553-560

Wang, C., Walker, E.A. & Redmond, J., (2007). Explaining the Lack of Strategic Planning in SMEs: The Importance of Owner Motivation. Journal of Organisational Behaviour, 12(1), pp. 1-16.

Weaver, J. L. (2003). Sustainable development in the petroleum sector. Energy law and sustainable development. IUCN, Environmental Policy and Law Paper(47).

WEF. (2016). Trust Challenge Facing the Global Oil & Gas Industry. Retrieved from www.weforum.org.

Zare H, Shahraki A, Safari F, Khalilzadeh M. (2012)"Designing a strategy for developing a strategy in manufacturing companies", Quarterly Scientific and Research Explorations of Business Management, Fourth Year, No. 8, pp. 140-114.